

Informace

Arcidiecézní charity Olomouc

říjen 2016

Vybarvěte haitským dětem budoucnost. Haitské nástěnné kalendáře na rok 2017 jsou tu! A pozor, neslouží pouze jako kalendáře. Barevné fotografie haitských dětí zapojených do projektu Adopce na dálku zdobí i piktogramy, které prozrazují, o jaké budoucnosti dané dítě sní. Tyto piktogramy se dají vybarvit.

Kalendáře o velikosti A3 jsou částečně omalovánkami. Napovídá tomu jejich design a pastelka připojená ke každému kalendáři. Zájemci kalendář pořídí prostřednictvím finančního daru ve výši 200 korun. Tím přispějí na vzdělávání malých dětí na Haiti. Své dotazy či objednávky zasílejte na e-mail: karolina.opatrilova@acho.charita.cz.

obsah

Duchovní slovo:

Z encykliky Laudatosi.....2

Zprávy z arcidiecéze:

Mosty důvěry k proměně – nejen o knize.....3

Adaptační kurz na sv. Hostýně.....4

Z farních a oblastních Charit:

Bystřice p. Hostýněm, Hranice, Nový Hrozenkov, Olomouc, Otrokovice, Svitavy, Uherský Brod, Vyškov, Valašské Meziříčí, Vsetín, Zlín.....5

Hospic Sv. Kopeček Olomouc:

Podzimní vzpomínkové setkání opět v kapli v hospici.....21

CARITAS – VOŠs Olomouc:

Nejste sami - mobilní hospic zahájil svou činnost na CARITAS.....22

DeNadie.....23

Živá knihovna.....24

Humanitární pomoc:

Děti na Ukrajině potěší vánoční balíčky.....25

Situace po úderu hurikánu Matthew na Haiti je stále kritická.....26

Haiti přiblížila výstava ve výkladní skříni Ztracené.....26

Z deníku humanitárních pracovníků na Haiti.....26

Baie de Henne postihly záplavy.....28

DUCHOVNÍ SLOVO

Milí charitní spolupracovníci, v encyklice Laudatosii jsme se dostali do jedné třetiny a jakkoliv je téma životního prostředí aktuální a potřebné, přece jen se jím již zabýváme dost dlouho. V novém roce bych se rád věnoval jiným tématům. Proto bych v závěru letošního roku jen vyzdvihl některé myšlenky a shrnul obsah.

V. Univerzální společenství

89. Tvory tohoto světa nelze považovat za nějaké jmění bez vlastníka: „je to tvé, Pane, který miluješ život“ (Mdr 11,26). To vede k přesvědčení, že nás, všechny bytosti světa stvořené stejným Otcem, pojí neviditelné svazky, a tvoříme svého druhu univerzální rodinu, vznešené společenství, které nás nabádá k posvátné, milující a pokorné úctě. Chci připomenout, že „Bůh nás propojil s okolním světem tak těsně, že pustošení půdy představuje jistý druh onemocnění týkající se každého a vyhubení nějakého živočišného druhu můžeme chápat jako zmrzačení.“[67]

90. To neznamená klást všechny živé bytosti na stejnou rovinu a odejmout člověku onu osobitou hodnotu, která v sobě zároveň zahrnuje hrozivou odpovědnost. A nezahrnuje ani zbožštění země, kterým bychom přišli o povolání spolupracovat s ní a chránit její křehkost. Takováto pojetí by ve snaze utéci od skutečnosti, která na nás naléhá, vytvářela novou nerovnováhu.[68] Někdy lze postřehnout určitou nutkavost upírat člověku jakoukoli výjimečnost a bojovat za jiné druhy, aniž bychom bránili rovnou důstojnost všech lidí. Je zajisté třeba se znepokojovat tím, že s jinými živými bytostmi je nakládáno nezodpovědně, ale měly by nás rozhořčovat především nadměrné nerovnosti, které existují mezi námi, protože stále tolerujeme, že někteří přisuzují větší důstojnost sobě než druhým. Nevšímáme si, že někteří se řítí do ponižující bíd bez reálných možností na zlepšení, zatímco druzí nevědí, co dělat s majetkem, který vlastní, samolibě vystavují na odív svoji domnělou nadřazenost a nechávají za sebou takové množství odpadků, že kdyby to dělali všichni, zničilo by to planetu. Nadále ve skutečnosti připouštíme, že někteří se cítí více lidmi než druzí, jako by se narodili s většími právy.

91. Nemůže být opravdový pocit vnitřního spojení s ostatními bytostmi přírody, pokud v srdci zároveň chybí něha, soucit a starost o druhé lidi. Je zřejmé, že není vyvážený ten, kdo bojuje proti obchodu se zvířaty, kterým hrozí vyhynutí, ale zůstává lhostejným vůči obchodování s lidmi, nestará se o chudé anebo je rozhodnut zničit druhého člověka, který mu není vhod....

Všechno je ve vztahu, a my, všichni lidé, jsme sjednoceni jako bratři a sestry na podivuhodné cestě, spojení láskou, kterou chová Bůh ke každému svému tvorů a která něžným citem pojí také nás k bratru slunci, sestře luně, sestře řece a matce zemi.

VI. Společné určení hodnot

93. Věřící a nevěřící se dnes shodují v tom, že země je společným dědictvím, jehož plody mají sloužit všem. Pro věřící se to stává otázkou věrnosti Stvořiteli, protože Bůh stvořil svět pro všechny. V důsledku toho každý ekologický přístup musí zahrnovat sociální perspektivu, která bere na zřetel základní práva těch nejvíce znevýhodněných. Princip podřazenosti soukromého vlastnictví všeobecnému určení hodnot a všeobecné právo na jejich užívání je „zlaté pravidlo“ sociálního jednání a „první zásadou

celého společensko-mravního řádu.“[71] Křesťanská tradice nikdy neuznávala právo na soukromé vlastnictví za absolutní či nedotknutelné a zdůrazňovala sociální funkci jakékoli formy soukromého vlastnictví. Svatý Jan Pavel II. toto učení připomínal velmi důrazně, když řekl, že „Bůh daroval zemi celému lidskému pokolení, aby dávala obživu všem jeho členům, aniž by někoho vylučoval nebo zvýhodňoval.“[72] To jsou jasná a silná slova. Pověšim si, že „model rozvoje, který by nerespektoval a nepodporoval lidská práva, osobní a společenská, hospodářská a politická, včetně práv národů, by nebyl důstojný člověka.“[73] Velice jasně vysvětlil, že „církve sice brání legitimní právo na soukromé vlastnictví, ale s nemenší jasností také učí, že každé soukromé vlastnictví je vždycky obtíženo sociální hypotékou, protože dobrá mají všeobecnou destinaci, kterou jim určil Bůh.“[74] Proto tvrdí, že „neodpovídá Božímu plánu spravovat tento dar způsobem, kterým z něho mají užitek jenom málokterí.“[75] To vážně zpochybňuje nespravedlivé návyky části lidstva.[76]

94. Bohatý a chudý mají rovná práva, protože „oba je učinil Pán“ (Př 22,2), „stvořil malého i velkého“ (Mdr 6,7) a „dává vycházet svému slunci pro zlé i pro dobré“ (Mt 5,45). To má praktické důsledky, které vypočítávají biskupové Paraguaye: „Každý rolník má přirozené právo vlastnit přiměřený pozemek půdy, kde by mohl postavit svůj dům, pracovat pro obživu rodiny a mít zabezpečenou vlastní existenci. Toto právo musí být zaručeno, aby jeho uplatňování nebylo iluzorní, nýbrž reálné. Znamená to, že kromě vlastnictví musí mít rolník k dispozici prostředky technické formace, půjčky, pojištění a přístup na trh.“[77]

114. To, co se děje, nás staví před naléhavost přistoupit k odvážné kulturní revoluci. Věda a technologie nejsou neutrální, ale mohou od začátku do konce určitého procesu zahrnovat různé úmysly a možnosti a mohou se utvářet různými způsoby. Nikdo se nechce vrátit do jeskyní, ale je nezbytné zpomalit chod a podívat se realitu jiným způsobem, osvojit si pozitivní a udržitelné podoby rozvoje a zároveň obnovit hodnoty a velké cíle, které byly zničeny nespoutaným velikaštvím.

Ve třetí kapitole papež podtrhuje, že kořen ekologické krize je v nás, lidech. Lidstvo vstoupilo do nové éry, v níž nás moc techniky přivedla na křižovatku. Je správné mít radost z pokroku, protože věda a technika jsou obdivuhodným výsledkem lidské tvořivosti, která je Božím darem. Jenže my jsme povýšili vědu a techniku nade všechno ostatní – nad etiku, kulturu a spiritualitu. Věda a technika dává lidem velkou moc, která je ovšem v rukou malé skupiny lidí. Dokážeme tuto moc využít k dobru? Encyklika dále kritizuje praktický relativismus, což je postoj, ve kterém člověk staví na první místo sebe a své, často podružné cíle, a všechno ostatní podřizuje těmto svým cílům. Dále uvažuje o práci.

Práce by měla být prostředím mnohotvárného osobního rozvoje, kde se prolínají mnohé životní dimenze: tvořivost, projekty do budoucnosti, rozvoj schopností, uplatňování hodnot, komunikace s ostatními, postoj adorace. Potřeby lidí dnešního světa proto přesahují omezené zájmy podniků a jejich ekonomické zájmy a vyžadují, „aby se jako priorita i nadále sledovala dostupnost zaměstnání pro všechny.“[103]

128. Od svého stvoření jsme povoláni k práci. Není třeba se stále více snažit nahrazovat lidskou práci technologickým pokrokem. Takto by lidstvo poškodilo samo sebe. Práce je nezbytnost, je součástí smyslu života na této zemi, cestou zrání, lidského rozvoje a osobního uskutečnění. V tomto smyslu musí být peněžní pomoc chudým vždycky jen provizorní prostředek k řešení naléhavých situací. Pravý cíl by měl spočívat v tom, že se jim skrze práci umožní důstojný život. Zaměření ekonomie dalo přednost určitému typu technologického pokroku, jehož účelem je omezovat výrobní náklady z důvodů snižování počtu pracovních míst, která jsou nahrazována stroji. To je další způsob, kterým se čin-

nost člověka může obrátit proti němu samému. Snižování počtu pracovních míst „má i negativní dopad na ekonomiku tím, že se postupně vytrácí »sociální kapitál«, tedy síť vztahů důvěry, spoléhání se na druhé a dodržování pravidel, jež jsou nezbytné pro každé občanské soužití.“[104] „Náklady spojené se zaměstnáváním jsou vždy i ekonomickým výdajem a ekonomická selhání vždy dopadají na člověka.“[105] Odmítnout investovat do lidí, aby se obdržel větší bezprostřední zisk, je pro společnost ten nejhorší podnik.

P. Bohumír

ZPRÁVY Z ARCIDIECÉZE

Mosty důvěry k proměně – nejen o knize „Duhou proměny“

V podvečer 18. 10. přijal naše pozvání PhDr. Lukáš Průša, ostravský pedagog a bohemista, aby přednesl v Arcibiskupském paláci své zamyšlení nejen nad knihou Jitky Dobrovítové „Duhou proměny“, ale též nad poezií dobrovolnic Hospice na Svatém Kopečku.

Výše uvedený titul se letos u příležitosti 20. výročí CARITAS - VOŠS dočkal 2. vydání.

Přednášející zaujal svým literárně-vědeckým, a přitom srozumitelným i vysoce lidským podáním rozboru povídkového cyklu i veršované tvorby. Upozornil na léčebné účinky působivých veršů a výrazné teologické prvky všech titulů.

V ukázkách z povídek i básní bylo možno vysledovat různorodost motivu proměny, který je pojítkem celé tvorby. Jde o metamorfózy chování člověka a jeho postojů ve vztahu k druhým lidem, i k sobě samému, v závislosti na vývojových etapách, na různých situacích. Zejména proměna postoje v nemoci, na cestě k umírání a smrti. Zaznívá velmi často hlavně ve verších básnických sbírek „Střepiny ostrůvků života“ a „Radost a žal“ (za spoluautorství Ludmily Nováčkové). Otvírají nám pohled na klíčový zlom v životě každého člověka v situaci Já a Smrt, odcházení s umíráním pro život pozemský a vstup do života věčného. Výstižně je vyjádřeno v básni „Cesta poslední“.

Být článkem mostů vzájemné důvěry těchto okamžiků a chvil, pomáhat je stavět (oproti vzájemné lhostejnosti) na povzbuzení, trpělivosti, smíření, porozumění, s oporou o sílu víry, naděje a lásky, a k proměně přispívat, to se stává celoživotním posláním v charitativním duchu.

V závěru Jitka Dobrovítová poděkovala všem, kteří přijali pozvání, mezi nimi prvněmu řediteli ACHO panu Jindřichu Suchánkovi, řediteli CARITAS – VOŠS panu Martinu Bednářovi a literárnímu kritikovi Bohumíru Kolářovi.

Autorka si velmi cení toho, že město Olomouce realizaci vydání letos podpořilo finančním příspěvkem z fondu individuálních žádostí kanceláře primátora. Díky tomu mohla zajistit vydání většího nákladu tak, aby se kniha dostala všem účastníkům oslav výročí školy a také dalším v rámci oslav 25. let vzniku charitního díla v Arcidiecézi olomoucké.

Poselství Svatého Františka z Assisi, jehož duchem je prostoupeno vyprávění, se může šířit touto formou dál.

Ludmila Nováčková

Adaptační kurz na sv. Hostýně

Ve středu pátého října časně zrána vyrazila žlutým charitním oplem skupinka čtyř zaměstnanců Charity Svaté rodiny Nový Hrozenkov na tzv. adaptační kurz. Cílem tohoto kurzu bylo seznámit nové zaměstnance s posláním Charity a umožnit jim proniknout hlouběji do fungování celé organizace. Třídenní kurz na Svatém Hostýně, který je každoročně pořádán pro nové pracovníky charitních organizací olomoucké arcidiecéze, pořádala Arcidiecézní charita Olomouc (ACHO).

V průběhu prvního dne proběhlo seznámení s ředitelem ACHO Václavem Kepřtem, který představil historii a strukturu Charity v České republice, také uvedl účastníky do základů charitní etiky a povídal o svých zkušenostech ze zahraničních projektů ACHO na Ukrajině a Haiti.

ThLic. Michal Umlauf seznámil účastníky s etikou v sociální práci v biblickém kontextu, pojetím člověka jako Boží bytosti a vysvětlil základy sociální nauky církve na praktických příkladech. Spirituálnost v sociální práci se věnoval také Mgr. Miroslav Snášel v rámci své přednášky „Celostní přístup k člověku se zaměřením na duchovní náboženské potřeby“. Celostním pojetím člověka se podle něj rozumí člověk jako bytost, která má potřeby biologické, sociální, psychologické i spirituální a dobře poskytnutými sociálními službami ve své praxi umožníme jejich naplnění na všech úrovních.

Nedílnou součástí charitní práce je i duchovní život. Součástí programu kurzu byly také společné ranní modlitby a večerní mše stejně tak jako povídání o roli a struktuře církve v charitní praxi s Otcem Bohumírem Vitáskem, prezidentem ACHO, který zastřešuje spirituální stránku činnosti ACHO. „Během společných modliteb a mší jsem mohla popřemýšlet o práci a o svém životě, posedět v nádherné bazilice. Byla to pro mne taková duchovní obnova. Měla jsem i prostor pro to se zastavit a více uchopit smysl svého života a prohloubit spojení s Bohem,“ okomentovala duchovní část programu účastnice Silva.

Kurz probíhal v krásném prostředí Svatého Hostýna, místa s bohatou historií, domova řádu Tovaryšstva Ježíšova, Jurkovičovou křížovou cestou inspirovanou valašskou architekturou, vodní kaplí či pramenem hostýnské vody. Svatý Hostýn je proslulý velkou událostí, kdy Panna Maria bleskem zapálila ležení divokých tatarských nájezdníků a zachránila tak životy Moravanů, kteří se před nimi ukrývali. Slavná socha „Matka Boží s blesky“ nad oltářem v bazilice Nanebevzetí Panny Marie tuto událost připomíná. „Jsem moc ráda, že jsme měli možnost strávit několik příjemných dní v tak krásném prostředí jako je Svatý Hostýn. Dokonce jsme si prohlédli i všech sedm zvonů ve zvonici, kam nemá veřejnost obvykle přístup. Zvonící nás provedl P. Jiří Šolc SJ, rektor baziliky, který nám povídal i o tom, jak nechal zvony v roce 2012 vyrobit,“ dodala Silva.

Lenka Blahová

Z FARNÍCH A OBLASTNÍCH CHARIT

Charita Bystřice pod Hostýnem

Den otevřených dveří v Denním stacionáři pro seniory

U příležitosti Dne Charity proběhl 27. září v denním stacionáři Den otevřených dveří spojený s posezením u cimbálu. Všichni návštěvníci měli možnost si od 14 hodin prohlédnout prostory, informovat se o službě a shlédnout prezentaci fotografií a výrobků z aktivizační činnosti s klienty. Následné posezení s malým občerstvením nám velmi zpříjemnily děti svým bezmála hodinovým vystoupením, na kterém, a to jistě mluvím za všechny přítomné, byla vidět nejen pilná příprava, ale i radost.

Odpoledne bych chtěla zhodnotit jako velmi povedené. Nejenom díky nádhernému počasí, které nám skutečně přálo, ale především díky všem návštěvníkům a klientům, pro které jsme tento program vytvořili a kteří nás svým překvapivým zájmem povzbudili do další činnosti. A velké díky patří paní Müllerové, vedoucí nácviku, panu Cahlíkovi, vedoucímu cimbálové muziky a všem účinkujícím z Dětského valašského souboru Malá Rusava. Těšíme se na další podobnou akci a děkujeme za podporu. Za pracovníky Denního stacionáře

Vladimíra Procházková

Charita Hranice

Letní zážitky s Denním centrem Archa

V letním období jsme využili nabídky zúčastnit se s našimi klienty mnoha zajímavých akcí a navštívit mnohá zajímavá místa v okolí, za která mohou jmenovat návštěvu poutního místa nedaleko Spálova, Meditační zahradu v Lipníku nad Bečvou, sociální službu v Přerově. Sami klienti k některým akcím řekli toto:

- „Bylo hezké počasí a tak jsme vyjeli na výlet. Náš cíl - Skála Panny Marie u Spálova. Bylo tam moc hezky. Prošli jsme se, přečetli jsme si o historii poutního místa, nabrali sílu a zdravou vodu. Po výborném obědě v restauraci jsme se vrátili zpátky do Archy.“
- „Jsme se domluvili a vyrazili na bobry. Našli jsme okousané stromy, ale bobry jsme neviděli. Šli jsme kolem „pískáče“. Na cvičišti viděli výcvik psů. Bylo to tam hezké.“
- „Šli jsme parkem po chodníku pořád pryč, až dozadu do kopce, až jsme došli do Teplic. Posvětili jsme, potom jsme si dali zmrzlinu nebo oplatek. A kdo chtěl, nabral si kyselku. Viděli jsme tam kačeny.“
- „Jeli jsme do Meditační zahrady v Lipníku nad Bečvou. Kvetly tam různé byliny, které jsou léčivé i se přidávají jako koření do jídel. Všem nám tam bylo moc dobře.“
- „Vyjeli jsme do Oseku. Z auta jsme vysedli. Šli jsme po cyklostezce Bečva až k Jadranu - přírodní vodní nádrži. Hezky se tam šlo, bylo tam krásně.“
- „Výstava Příběh zázračné teplické kyselky byla moc krásná. Hlavně video o potápěčích, kteří se potápěli do propasti, a Teplice filmované z hydrovrtulníku.“
- Návštěva o. p. s. Jsme tady v Přerově - „Měli jsme tam turnaj v bocci. Společně jsme soutěžili s ostatními handicapovanými z další služby.“

- Školní poleší Valšovice - „Povídání o zvířatech v lese, chůze poslepu a další zajímavé aktivity.“

Konec léta jsme s klienty zakončili výletem do ZOO Lešná a exkursí do ekocentra v Hostětíně. Více si o těchto výletech můžete přečíst na webových stránkách Charity Hranice v sekci články nazvané: Jak se vyrábí jablečný mošt? a Výlet za krásami přírody v živočišné říši. Všemi výše zmíněnými akcemi přispíváme k plnění cílů naší služby a tím i k rozvoji samotných klientů v oblastech soběstačnosti a samostatnosti, v oblasti komunikačních dovedností a orientace v okolí.

Eva Hynčicová,
sociální pracovnice DC Archa

Charita Svaté rodiny Nový Hrozenkov

Setkání nad etickým kodexem

V Malém sále Domu kultury ve Vsetíně se ve čtvrtek 13. října sešlo dvacet pracovníků Charity Nový Hrozenkov spolu s pracovníky Charity Vsetín nad etickým kodexem. Promlouval k nám ThLic. Michal Umlauf. Mluvil o hodnotách, o poslání Charity, zásadách charitní práce, o tom, čím má Charita být – viditelným

znamením Boží lásky (caritas) ke světu a člověku, zejména k chudým, slabým, trpícím a jakkoliv jinak ohroženým lidem.

Marie Fedorová,
pastorační asistentka

Slunečnice v Luhačovicích

S Denním stacionářem Slunečnice jsme strávili krásný den v Luhačovicích. Zakusili jsme ten typický lázeňský život – pomalé korzování po kolonádě, posedávání na lavičkách, poslech živé hudby na kolonádě. Obdivovali jsme nádherně upravené záhony s kvetoucími růžemi, okusili jsme léčivou vodu téměř ze všech pramenů. A jako správní lázeňští hosté jsme také zašli na dobrou kávu a zákusek do kavárny, ze které jsme sledovali ten pohodový, poklidný život lázeňský.

*Marie Fedorová,
Denní stacionář Slunečnice*

CHARITA SVATÉ RODINY NOVÝ HROZENKOV VÁS ZVE

V SOBOTU 3. 12. OD 18.00 HODIN

DO KOSTELA SV. JANA KŘTITELE V NOVÉM HROZENKOVĚ NA

ADVENTNÍ KONCERT CHARITY

POZVÁNÍ K ÚČINKOVÁNÍ PŘIJALO:

KLARINETOVÉ KVINTETO

SEVEROČESKÉ FILHARMONIE TEPLICE

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

Velehrad 5. října 2016 - Pout' nemocných

Otec arcibiskup Jan Graubner nás pozval na Pout' nemocných na Velehrad a jeho pozvání jsme rádi přijali. Díky tomu, že máme sociální auto a speciální autobus, mohli s námi na pout' jet i lidé hůře chodící nebo na vozíčku.

Velehrad je jedno z nejvýznamnějších poutních míst v naší zemi úzce spojené s cyrilometodějskou tradicí. Místní bazilika, jako jedna z mála křesťanských chrámů na světě, je nositelkou papežského ocenění Zlatá růže. Celkem 10 let trvala kompletní oprava celého velehradského klášterního areálu. A výsledek je nádherný! Zvláště při vstupu do baziliky zapůsobí interiér chrámu velkolepým dojmem. Nejnápadnější je obraz Nanebevzetí Panny Marie od Ignáce Raaba a po stranách oltáře umístěná sousoší sv. Petra a Pavla a sv. Cyrila a Metoděje. A také si nejde nevšimnout krásných, řezbářsky cenných chórových lavic.

Toto nádherné prostředí obdivovali i všichni nemocní, kteří do baziliky přišli slavit mši svatou. Otec arcibiskup se je ve své promluvě snažil povzbudit v jejich nelehkém údelu. Řekl, že nemocní bohužel už mnoho věcí dělat nemůžou, ale jedno mohou – modlit se! A také obětovat své bolesti a trápení Bohu třeba za posvěcení kněží nebo svých blízkých. A to není málo. Po mši sv. jsme se společně vydali do poutního domu Stojanov na oběd. Po něm byl

připravený další program – přednášky, adorace, prohlídka lapidária a podobně. Mnozí poutníci také zde na Velehradě využili výjimečné možnosti v Roce milosrdenství - projít Svatou branou spojené se získáním plnomocných odpustků.

Marie Fedorová,
pastorační asistentka

Výlet ke kapličkám

Ve čtvrtek 8. září jsme se podle programu Denního stacionáře Slunečnice měli vydat ke karlovským kapličkám. Kapliček a křížků je v celých Karlovicích 28. Jsou mnohdy umístěny na vrších kopců a hřebenů, my jsme se ovšem vydali k těm dostupnějším. K výletu nám i slunce svítilo, jeho paprsky sušily ranní rosu, která je už v září vydatná. První dřevěnou kapličku sv. Bartoloměje jsme navštívili v údolí Tisňavy. Zde se každý den také zvoní přesně v pravé poledne Anděl Páně. Další byla na řadě v malém údolí Lopušanky, kde jsme společně vyšli až ke kapličce, posadili se a odpočinuli si na lavičce na jejím boku. Na řadě byl kříž a kaplička v Léskovém a celý výlet jsme zakončili v karlovském kostele. Protože je kapliček a křížů ve Velkých Karlovicích mnoho, čeká nás další poznávání i příště.

Ludmila Heriánová

Charita Olomouc

Dny boje proti chudobě v Olomouci odstartovala „řetězová hladovka“

Olomouc - Symbolickou „řetězovou hladovkou“ zahájila Armáda spásy, Charita Olomouc a Člověk v tísni v pondělí 17. října 2016 v Olomouci Dny boje proti chudobě. Happeningu se zúčastnily známé osobnosti včetně hlavních představitelů organizací zabývajících se otázkou chudoby lidí a rodin v nouzi. Dny věnované stěžejní problematice plýtvání potravinami pokračovaly v Olomouci panelovými diskuzemi a workshopy až do 21. října.

Happening na olomouckém Horním náměstí upozornil na potřeby chudých osob a rodin formou symbolické „řetězové hladovky“, kterou zahájil olomoucký fotograf Jindřich Štreit. „Hladovka“ proběhla formou štafetového předávání „lžice“ - předmětu spojeného s jídlem a jeho konzumací - mezi zástupci zúčastněných organizací a dalších osobností, s nimiž mohli účastníci na dané téma v rámci setkání na volném prostranství před radnicí volně diskutovat. Součástí byla rovněž prezentace fotografií Jindřicha Štreita z cyklu „Kde domov můj“, happeningem provázela známá moderátorka Martina Kvítka Procházková z Rádia Haná.

Panelová diskuze i večírek s večerí

Pro studenty a veřejnost připravily pořadající organizace 18. října panelovou diskusi s odborníky na potravinovou bezpečnost, aktivisty i praktiky. Večer mohli návštěvníci shlédnout projekci filmu „10 miliard – co máte na talíři?“ z festivalu Jeden svět. Po diskusi se zástupci Food Not Bombs Olomouc se konal „Večírek s večerí“ s praktickou ukázkou vegetariánské kuchyně. Dny boje proti chudobě uzavřela ve čtvrtek 20. října v kapli sv. Františka v klášteře Kongregace milosrdných sester III. řádu sv. Františka ekumenická bohoslužba modlitbou za chudé.

Během všech akcí mohli účastníci získat informace jak se zapojit do boje proti chudobě a plýtvání potravinami po celý rok, dále informace

o Potravinové bance v Olomouckém kraji a dalších organizacích zainteresovaných do dané problematiky. V rámci olomouckých Dnů boje proti chudobě probíhala sbírka luštěnin vyhlášená Charitou Olomouc na začátku října. Dárci měli příležitost luštěnin i jiné potraviny pro potřebné odevzdat přímo na Horním náměstí v průběhu happeningu. Do sbírky se zapojily i dvě olomoucké školy, jejichž zástupci z řad studentů nám přinesli velké množství nasbíraných luštěnin. Všem dárcům srdečně děkujeme!

Partnery pořadajících organizací jsou CARITAS - Vyšší odborná škola sociální Olomouc a iniciativa Food Not Bombs Olomouc. Setkání proběhlo pod záštitou Magistrátu města Olomouce, symbolické „řetězové hladovky“ se zúčastnil i zástupce primátora RNDr. Ladislav Šnevažs.

Eva Štefková,
Charita Olomouc

Setkání krizových interventů v Charitě Olomouc

Olomouc - V úterý 4. října se uskutečnilo pracovní setkání krizových interventů. Krizové centrum Charity Olomouc navštívila „krizová interventka“ a psychologka paní kpt. PhDr. et Mgr. Martina Veliková, koordinátorka týmu krizových interventů Policie ČR Olomouckého kraje.

Pracovníci služby musí v některých případech spolupracovat s Policií ČR (popř. Městskou policií Olomouc), zvláště pokud se jedná o oběti trestných činů, osoby pronásledované a jiné. Cílem setkání byla výměna zkušeností z práce s osobami v akutní krizi v našem regionu. Současně jsme se vzájemně informovali o aktuální situaci v „našich týmech“.

Podobná setkání mezi zástupci Integrovaného záchranného systému (IZS) a neziskovými organizacemi slouží k vzájemnému poznávání, výměně informací a zkvalitnění stávající spolupráce. Pomoc pro lidi v nouzi, lidi v akutní krizi je tak účinnější. Složky IZS pomáhají především v okamžiku „tady a teď“, neziskové organizace zase disponují kapacitou pro dlouhodobější řešení krizových situací, provázení zasažených osob aj.

PhDr. Jana Hausová,
vedoucí střediska

Dluhový workshop v Charitě Olomouc

V prostorách Charity Olomouc se ve čtvrtek 13. října uskutečnilo již sedmé setkání dluhových odborníků, kteří pomáhají zdarma předluženým lidem v Olomouci a okolí. Akci organizovala Dluhová poradna Charity Olomouc. Hostem workshopu byla paní Mgr. Blanka Netopilová, advokátní koncipientka z advokátní kanceláře JUDr. Lenky Vidovičové z Olomouce. Hlavním tématem setkání byla problematika insolvence, tzv. insolvenčního řízení v praxi. Advokátní koncipientka se věnovala dvěma oblastem v insolvenčním řízení, a to majetku dlužníka a dále jeho představě života v oddlužení. Vysvětlovala, že velmi častým problémem u dlužníků v případě insolvence je zatajování majetku, zachraňování nemovitostí a převody majetku v posledních třech letech. Ze strany zaměstnavatele dlužníka může nastat problém, kdy zaměstnavatel odvádí exekuční srážku exekutorovi i po schválení oddlužení. Dalším zajímavým okruhem byla představa života dlužníka v oddlužení. Advokátní koncipientka podotkla, že dlužníci často nevědí, že v následujících 5 letech, kdy mají schválenou insolvenční řízení, budou žít pouze z nezabavitelné částky. Některé dlužnice nezhledňují možnost těhotenství a následného poklesu příjmů. Dále upozornila na novinku, kdy se jako vyživovaná osoba pro výpočet insolvence započítává i neprovdaná matka dítěte do věku 2 let žijící ve společné domácnosti s dlužníkem. Zmínila i zkušenost, že dlužníci často po schválení splátkového kalendáře neplní povinnosti, které slíbili na počátku insolvence (nemají příjem, není

hrazena darovací smlouva). Paní magistra Netopilová v průběhu celého workshopu odpovídala zúčastněným na dotazy. Akce se zúčastnili zástupci Magistrátu města Olomouce, Poradny pro občanství, občanská a lidská práva Olomouc, Člověka v tísní Olomouc, Internetporadny Olomouc, Profingramu Prostějov, Charity Šternberk, Charity Zábřeh, Charity Boskovice a pořádatel Charity Olomouc.

Jana Hassová, Eva Koblihová,
Charita Olomouc

Luštěninovou sbírkou proti chudobě a plýtvání potravinami

Charita Olomouc spolu s Potravinovou bankou Olomouckého kraje vyhlašuje sbírku luštěnin pro potřebné. Darované luštěniny budou využity na přípravu polévek pro lidi bez domova v nízkoprahovém denním centru Samaritán a pro lidi ocitající se v nouzi. Sběrka je součástí Dnů boje proti chudobě, které vyvrcholí v druhé polovině října.

Sběrka proběhne ve dnech 5. října až 31. listopadu 2016. Dárci mohou luštěniny nosit přímo na služebnu Charity Olomouc ve Wurmově ulici 5 nebo do dobročinného obchůdku Prodejny u Samaritána ve Wurmově ulici 11. Třetím sběrným místem bude olomoucké Horní náměstí před radnicí, a to pouze 17. října v době od 15-17 hodin, kdy proběhne happening upozorňující na potřeby

chudých lidí a rodin v nouzi. Na náměstí zároveň dojde k předání luštěnin ze dvou olomouckých škol, které se do sbírky zapojily. Darovat je možné hrách, čočku, fazole nebo cizrnu.

„Ročně vydáme přes 40 tisíc porcí polévek, což pomůže více než tisícům osobám v nouzi,“ uvedla Barbora Cigánková, koordinátorka Centra materiální pomoci Charity Olomouc. Luštěniny jsou bohatým zdrojem rostlinných bílkovin, které alespoň částečně nahrazují nedostatek jiných potravin, například masa. Díky dárcům, kteří přispějí luštěninou do sbírky, budou mít lidé bez domova v nadcházejícím zimním období alespoň minimální jednu teplou stravu denně – polévku.

Sbírku doprovází motto pracovníků střediska Samaritán: „Jde to prostě, bez otázky, balík hrachu daruj z lásky“. „Sbírku chápeme jako projev solidarity veřejnosti s těmi, kteří se z nejrůznějších příčin ocitají v nouzi, a jsou tak v naplnění základních životních potřeb závislí na pomoci druhých,“ sdělila Barbora Cigánková.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Dny boje proti chudobě upozornily také na plýtvání potravinami

V říjnu proběhl v Olomouckém kraji VI. ročník Dnů boje proti chudobě, na jehož pořádání se spolupodílely tři neziskové organizace: Armáda spásy, Charita Olomouc a Člověk v tísni. Ve třech moravských městech se uskutečnila ve dnech od 17. do 21. října řada společenských a propagačních akcí s cílem přiblížit veřejnosti jeden z nejpálčivějších problémů globalizovaného světa – chudobu. Stěžejním tématem letošního ročníku bylo „plýtvání potravinami“.

Smyslem celé akce je postavit se proti lhostejnosti vůči těm, kteří se nacházejí v nouzi. „Plýtvání je především problém etic-

ký. Naše společnost žije konzumním způsobem života, a přitom máme kolem sebe plno těch, kteří žijí na hranici chudoby. Chceme tyto dva světy spojit, a proto hledáme cesty jak na tento problém upozornit,“ přiblížil za Charitu Olomouc Petr Prinz, vedoucí střediska Samaritán. Pro návštěvníky byl připraven pestrý program, který proběhl tradičně v Olomouci, Přerově a letos poprvé v Šumperku.

Dny boje proti chudobě odstartovaly 17. října na Horním náměstí v Olomouci happeningem „Řetězová hladovka“, a následně pokračovaly ve všech třech městech dalšími netradičními setkáními, přednáškami a workshopy. Setkání v Přerově bylo letos zaměřeno na problematiku přerozdělování potravin, v Šumperku zacílili na problém hospodaření s potravinami včetně využití přebytků potravin. „V rámci celostátní kampaně Dnů boje proti chudobě jsme chtěli představit aktivity a smysl Potravinové banky v Olomouckém kraji,“ uvedla Alena Krejčí, ředitelka Centra sociálních služeb Armády spásy v Šumperku.

Partnery pořádajících organizací jsou CARITAS - Vyšší odborná škola sociální Olomouc a iniciativa Food Not Bombs Olomouc. Dny boje proti chudobě 2016 probíhají v rámci celostátní kampaně Česko proti chudobě a za finanční podpory společnosti Lesy ČR.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Charita sv. Anežky Otrokovice

Punč a polévka - poděkování pro vás

V pondělí 26. září 2016 jsme započali oslavy výročí 25 let Charity sv. Anežky v Otrokovicích a okolí. V informačním stánku před Billou v centru Otrokovic jsme rozdávali zdarma všem kolemjdoucím nealkoholický punč a teplou polévku.

Akce se opravdu podařila! Rozdali jsme téměř 40 litrů teplé polévky a 30 litrů nealko punče kolemjdoucím. „Zpočátku

si nás lidé pletli s politickou stranou, ale netrvalo dlouho a lidé poznali naše loga. Jako poděkování za naši činnost v Otrokovicích a okolí jsme lidi potěšili teplým nápojem, vlnitým slovem a magnetkem na ledničku. Jsme rádi, že nás podporujete a myslíte na nás. Vždyť naše služby slouží zejména vám a vašim blízkým,“ sdělil Jiří Vlček, zástupce ředitele Charity.

Informační stánek byl v provozu od 8 do 16 hodin. Navštívilo jej odhadem 400 lidí včetně starosty Otrokovic, pana Mgr. Jaroslava Budka. K vidění byly také fotografie z počátků činnosti Charity. Oslavy pokračovaly Dnem otevřených dveří, který se uskutečnil den poté, a zakončíme je slavnostní mší svatou 14. listopadu 2016 v 17 hodin v kostele sv. Vojtěcha v Otrokovicích.

Děkujeme za vaši přízeň!

ju

Charita Svitavy

Koncert pro Charitu Svitavy

Jméno Jiří Melcelius mnoha lidem nic neřekne. Ti, kteří navštívili 2. října koncert souboru Consortio Melcelii, již ví, že to byl český barokní skladatel 2. poloviny 17. století.

Konstantin Černý o něm napsal: „Velmi vynikal v umění harmonie, a v základech hudebních byl vynikající, virtuosní skladatel, bezpochyby první ve své době, takže dvorští kapelníci si velmi považovali jeho kanonických nešpor a mešní hudby. Toto jsou ve stručném souhrnu chvály tohoto nejenom skvělého hudebníka, ale také skvělého člena řádu a kněze.“

Consortio Melcelii je společenství muzikantů - zpěváků a instrumentalistů - z královéhradeckého regionu, který od roku 2012 uvádí díla z pera Jiřího Melcelia a dalších českých a evropských barokních skladatelů.

Posluchači koncertu mohli nejenom vyslechnout mši Jiřího Melcelia „Missa absque Nomine“, ale zároveň vidět soudobé nástroje (viola de gamba, cornetto, varhany, theorba, violone).

Věříme, že nikdo z těch, kdo přišli, nelitoval a že všichni odešli z koncertu s příjemným zážitkem, z něhož mohou čerpat celý nadcházející týden.

Koncert byl benefiční - výtěžek koncertu byl určen na dofinancování nového bezbariérového automobilu, který je nezbytným prostředkem k poskytování služeb Charity Svitavy a který bude pořízen v průběhu tohoto roku.

David Šmída

Charita získala partnery v Burze filantropie

Naši zástupci jsou za skautem v klobouku zcela vlevo

Charita Svitavy se zúčastnila závěrečné Burzy filantropie v Pardubickém kraji v roce 2016, která proběhla v Litomyšli. Burza

filantropie je nástrojem k podpoře projektů neziskových organizací. Svitavská Charita byla v tomto závěrečném kole jednou z šesti organizací, které usilovaly o podporu donátorů pro své projekty.

Charita Svitavy prezentovala svůj projekt „Auto pro lidi“, jehož cílem je pořídit nový bezbariérový devítimístný automobil pro dopravu klientů. Donátoři na Burze filantropie v Litomyšli přispěli dary v celkové hodnotě 274 tisíc korun, z toho Charita Svitavy dostala příslib darů v hodnotě 71 tisíc korun (od Pardubického kraje, od firmy Saint-Gobain Adfors, firem AB Plast a Medesa a Nadačního fondu J&T. Jsme za to velice vděční.

Děkujeme všem, kteří nás podporovali, a donátorům, že se náš projekt „Auto pro lidi“ rozhodli podpořit. Děkujeme také Koalici nevládních organizací Pardubicka za organizaci projektu Burza filantropie.

David Šmída

Pouť Charity Svitavy 2016 na Svatý Hostýn

Již tradiční zářijová pouť Charity Svitavy přivedla, přesněji přivezla, její účastníky na nejvýše položené poutní místo na Moravě. Na Svatý Hostýn. Rok milosrdenství pobízí katolíky k cestám do bran milosrdenství, zprostředkovaných výjimečně právě v tomto roce nejen v Římě, ale po celém světě. Strávili jsme na Hostýně část všedního a přece svátečního dne. Letošní pouť se těšila zatím historicky nejvyšší účasti. Někteří vzpomínali na návštěvy Svatého Hostýna s babičkou v dětství, pro další to byla premiéra. Počasí nám na přímělu shora přálo jako každý rok. Svatý Hostýn má své genius loci po celý rok, ale sluncem zalitý vlévá energii a radost do každého poutníka. Cesta k bráně vedla k bazilice Nanebevzetí Panny Marie. Tam na úvod naší návštěvy byla pořádána mše za poutníky Charity Svitavy, kterou celebroidal O. Petr Krajčovič. Ministroval, jako již několikrát, Jožka Maloň, který se na tento úkol každý rok dlouho dopředu velice těší. Svatou branou si prošel každý individuálně.

Po duchovním občerstvení přišel čas i na občerstvení těla. Společný oběd v poutním domě uspokojil potřeby fyzické a krásné odpoledne vyběhlo k procházce po vrcholu hory. Pro zájemce otevřela zaměstnankyně muzea rozhlednu, která již v září bývá otevřena jen v sobotu a v neděli, a seznámila je krátce s historií Sv. Hostýna. Zamkla kvůli nim dokonce na chvíli muzeum. Část těch zdatnějších i s O. Petrem se následně vydala s O. Šolcem na cestu vzhůru, ke zvonům. Kdo se odvážil, nelitoval. Jeho poutavý výklad o výrobě, ladění a usazení zvonů na místo určení, tedy na věže baziliky poslouchali všichni se zaujetím. Poté ještě přidal O. Šolc zajímavé zkušenosti se zateplováním chrámu, s moderními technologiemi a s různými peripetiemi během oprav baziliky, i s akcí zvony. Pak ještě zbývalo nakoupit pohledy a poslat pozdravy blízkým.

Někteří využili příležitosti a vzali jim domů pozdrav v podobě vody z Vodní kaple. Nachází se v dolní části schodiště. Původně nechal hrabě Jan z Rottalu v roce 1658 kolem upraveného vod-

ního pramene postavit kapličku, později v roce 1700 ji nechal opravit bystřický farář Tomáš Provazník. V roce 1748 proběhla velká přestavba. Pod kaplí bylo vybudováno sklepení. Roku 1816 byla zdevastovaná kaple opravena. Koncem 19. století bylo novobaročně upraveno vstupní průčelí kaple. Další rozsáhlá oprava proběhla v letech 2003 až 2004 a dnes můžeme chladivou vodu dovézt ostatním jako pozdrav z tohoto místa. Jako občerstvení symbolické, duchovní i tělesné.

Děkujeme všem, kdo nás na pouti provázeli. Slovem, modlitbou i fyzicky. Děkujeme za duchovní doprovod O. Petrovi, pracovníci muzea za čas pro nás, společnosti Hnat za bezpečnou jízdu a Otci Šolcovi za zasvěcený výklad.

S poutníky na shledanou příští rok!

Miriam Holubcová

Pouť Charity Svitavy 2016 na Svatý Hostýn

Obyvatelé Svitav a okolních měst a obcí zaplnili 10. října multifunkční centrum Fabrika, aby zažili jeden z dalších večerů, při nichž se představují země mimo Evropskou unii, a které mají v České republice menšinové zastoupení.

Po Mongolsku, Indii, Vietnamu a zemích Latinské Ameriky jsme měli možnost poznat Kubu.

Kubu, její historii, nám známé i neznámé skutečnosti (věděli jste, že je na Kubě stále zaveden přidělový systém na lístky a nějaké zboží je nedostatkové?) přiblížili výbornou češtinou mladí Kubánci, kteří žijí a pracují v České republice rok a několik měsíců. O hudební a taneční stránku se postarala skupina Caribe, která vedla i taneční workshop, jehož se zúčastnilo několik odvážných žen i mužů.

O přestávce měli účastníci Kubánského večera možnost ochutnat kubánskou specialitu - banánové chipsy a Cuba libre.

Organizátory akce byla Charita Svitavy a Centrum na podporu integrace cizinců pro Pardubický kraj.

Velký dík patří také Středisku kulturních služeb Svitavy za zapůjčení sálu, zvukaři Jiřímu Čajanovi a moderátorovi večera Ondřeji Komůrkovi.

Miriam Holubcová

Oblastní charita Uherský Brod

Klientka Domu s chráněnými byty v Dolním Němčí: Dali mi tu pocit bezpečí

Mše svatá, pohoštění i výstava mapující historii Domu s chráněnými byty a Pečovatelské služby v Dolním Němčí – tak vypadala oslava 10. výročí provozu v tomto zařízení. Sváteční den připadl na pondělí 26. září a byl spojený se Dnem otevřených dveří. Lidé z řad široké veřejnosti tak dostali možnost prohlédnout si prostory dolnoněmčanského Domu s chráněnými byty a získat informace, které je v souvislosti s poskytovanými službami zajímaly.

„Velmi se mi líbila bohatá expozice fotografií mapující historii Domu s chráněnými byty a také mě zaujalo promítání snímků ze života klientů a personálu, které bylo k dispozici ve společenské místnosti,“ poznamenala jedna z návštěvnic akce.

Jednou z obyvatelk Domu s chráněnými byty v Dolním Němčí je i šestasedmdesátiletá paní Božena Pitnerová. „Bydlím tady už devět let a jsem velice spokojená. Personál je milý a vstřícný, nic mi tady nechybí. Za hlavní přednost takového bydlení považuji pocit bezpečí. Víím, že například v případě jakýchkoliv zdravotních komplikací mám okamžitou pomoc a péči po ruce. To mě velmi uklidňuje,“ podotkla paní Pitnerová.

Funkci vedoucí Pečovatelské služby v Dolním Němčí vykonává už deset let paní Zdena Bartošová. „Tato práce je psychicky i organizačně velmi náročná. Pokud bych se ale mohla vrátit v čase a rozhodnout se znovu pro nějaké povolání, neměnila bych a vybrala si profesi, kterou vykonávám,“ přiznala paní Zdena Bartošová. Za největší komplikaci ve své práci považuje nedostatky v legislativě, které často kolidují s praktickou činností pečovatelských služeb. „Kromě jiného není například prakticky legislativně propojena pečovatelská sféra s ošetrovatelskou, které se tak v praxi vzájemně nedoplňují. Přes všechny problémy je pro mě ale hnacím motorem a motivací do další práce spokojenost klientů. Nečekáme na díky od nich, ale pokud vidíme, že jsou spokojení, je to pro nás velká radost a největší odměna,“ dodala Zdena Bartošová.

Ředitel Oblastní charity Uherský Brod Petr Houšť podotkl, že úspěšný provoz pečovatelské služby v Dolním Němčí by nebylo možné zajistit bez součinnosti se zástupci obce a dalšími subjekty. „Velmi si vážíme vzorné spolupráce s obcí Dolní Němčí v čele s jejím starostou panem Františkem Hajdúchem a neméně dobré spolupráce s tamním duchovním správcem P. Petrem Hofírkem. Úspěšné provozování služeb v této obci považujeme za naše společné dílo, které se snažíme konat k co největší spokojenosti seniorů a nemocných spoluobčanů,“ konstatoval Petr Houšť.

Pracovníci Pečovatelské služby Dolní Němčí se v současné době starají celkem o 42 klientů, převážná většina z nich se nachází v Domě s chráněnými byty, dalším je poskytována služba v jejich domácnostech.

*Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising*

Starosta Dolního Němčí: Jsem šťastný, že v obci máme spokojené klienty Domu s chráněnými byty a kvalitní pečovatelskou službu

Spokojení klienti – to je to hlavní, co se vybaví starostovi Dolního Němčí Františku Hajdúchovi jako první při myšlence na nedávné oslavy 10. let výročí zahájení provozu Domu s chráněnými byty a Pečovatelské služby v obci, kterou provozuje Oblastní charita Uherský Brod. První muž obce v rozhovoru zavzpomínal na zajímavé okolnosti vzniku Domu s chráněnými byty i na některé klienty.

Pane starosto, 10 let trvání nějaké služby, to není žádná samozřejmost, ale mnoho usilovné práce... Jak toto období v péči o seniory v Dolním Němčí hodnotíte?

Rád bych upřesnil, že v Domě s chráněnými byty v Dolním Němčí nebydlí jen naši občané, kteří prožili celý svůj dosavadní život v obci a rodáci, kteří se z různých důvodů chtěli vrátit do svého rodiště, ale také lidé z okolních obcí. Je nepsaným pravidlem, že

místní mají v žádostech přednost, ale pokud nám to situace umožňuje, přijímáme i klienty z jiných obcí. A jak bych deset let provozu Domu s chráněnými byty zhodnotil? Jsem velmi rád, že jsme mohli lidem, kteří o takové bydlení usilovali, pomoci. A z toho mám dobrý pocit, který zastínil všechny problémy a těžkosti, které tak velké stavby přirozeně doprovází.

Připomeňte, prosím, některé okolnosti, na které narážíte...

Na pozemku, kde nyní stojí Dům s chráněnými byty, byl původně rodinný domek, který obec už v 80. letech minulého století vykoupila. Původní majitelka, která v něm stále bydlela, se po vzájemné dohodě odstěhovala ke své dceři. Současně se nám podařilo díky velké vstřícnosti jejich majitelů vykoupit také okolní pozemky a pak už nic nebránilo zahájit přípravu stavby. Původně jsme zvažovali i variantu, že by šlo o nízkopodlažní budovu, nakonec jsme však přistoupili k dvoupatrové stavbě s podkrovními byty a s odstupem času vidím, že to bylo správné řešení. Protože se nám podařilo získat na stavbu i dotaci, bylo možné celý areál vybudovat během dvou let v jeho dnešní podobě.

Evidujete mnoho žádostí, nebo dokážete vyhovět všem žadatelům?
My žádné pořadníky nemáme, ale trvale evidujeme několik žada-

telů na umístění v Domě s chráněnými byty. V současné době tu žije 38 občanů.

Vzpomenete si na nějaké zajímavé nevšední obyvatele?

V letech 2006 až 2010 bydlel v Domě s pečovatelskou službou pan farář. Byl hodně oblíbený, a pomáhal se sloužením mši v kapli, která je přímo v tomto objektu. Zařízení ale jinak žije svým poklidným životem s běžnými každodenními radostmi a starostmi jeho obyvatel.

A existují, v rámci dolněměčanského zařízení ještě nějaké další plány do budoucna?

V současné době žádné změny neplánujeme. Dům je v dobrém stavu, je vybavený parkovištěm, pergolou, altánkem – není tedy zatím

důvod něco měnit či zásadně opravovat. Budu velmi rád, pokud bude provoz pro veřejnost i v dalších letech užitečný a prospěšný tak, jako doposud. Velmi také oceňuji práci Pečovatelské služby v obci, která se pod skvělým vedením paní Zdeny Bartošové stará nejen o klienty v Domě s chráněnými byty, ale i o další klienty v jejich domácnostech v Dolním Němčí. Rád bych touto cestou poděkoval uherskobrodské Charitě za velmi dobrou spolupráci, která je po celou dobu na vysoké úrovni.

***Za rozhovor poděkoval
Oleg Kapinus***

Při mši za lidi bez domova nechyběly dojemné vzpomínky i slzy

Vzpomínky na dětství a rodiny, příjemná a srdečná atmosféra – tak vypadala mše za lidi bez domova, která se uskutečnila

ve čtvrtek 6. října v uherskobrodském kostele Neposkvrněného početí Panny Marie na Masarykově náměstí. Mše se zúčastnili pracovníci Nízkoprahového centra sv. Vincence, jehož služby jsou zaměřeny na pomoc lidem bez přístřeší, společně s pěti klienty a dalšími zájemci z řad veřejnosti. „Pro účastníky jsme nachystali menší pohoštění s pochutinami, kávou a nealkoholickým punčem. Při mši vládla srdečná atmosféra. Klienti byli rádi, že toho dne mají svůj cíl a bloudění v ulicích rádi vyměnili za důstojnou a slavnostní atmosféru v kostele. Někteří byli dojatí a nechyběla i nějaká ta slzička,“ popsala slavnostní večer vedoucí Nízkoprahového denního centra sv. Vincence v Uherském Brodě Bohumila Smutná.

***Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising***

Růžencová pouť v Uherském Brodě přinesla pomoc potřebným

Uherskobrodské prodejny Jednoty se před Růžencovou poutí, v pátek 30. září, zaplnily zákazníky, kteří se chtěli na sváteční dny zásobit potravinami a dalším zbožím. Mnozí ze zákazníků obou prodejen Jednota ve městě Komenského přispěli do potravinové sbírky, kterou tam uspořádali pracovníci Ob-

lastní charity Uherský Brod spolu s několika dobrovolníky. Tato potravinová sbírka se v řadě prodejen Jednoty konala i v minulém roce a nese název „Ne každý má hody“. Jejím cílem je upozornit na situaci lidí v akutní sociální nouzi a nabídnout těmto potřebným účinnou pomoc. „Mohu s potěšením konstatovat, že sbírka byla úspěšná. Pozornost zákazníků vůči této akci byla značná. Na pomoc potřebným věnovali celkem asi sto kilogramů potravin a drogistického zboží. V jedné z prodejen přispěl do sbírky i tamní personál. Všem, kteří věnovali byť sebemenší dar, co nejsrdečněji děkujeme,“ uvedl ke sbírce její hlavní organizátor a vedoucí Centra potravinové a materiální pomoci v Uherském Brodě František Bílek. Další podobná sbírka se uskuteční 11. listopadu v Bánově.

***Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising***

U nás je možné cokoli

V roce 2010 Oblastní charita Uherský Brod otevřela novou sociální službu, Nízkoprahové denní centrum Sv. Vincence Uherský Brod (NDC), která je určená pro osoby bez přístřeší. Ve službě řešíme širokou oblast sociálních problémů a v některých případech také problémy, které život přináší a Zákon o sociálních službách neřeší.

Chtěla bych vás seznámit s příběhem, který se v nedávné době ve službě stal. Klient náhle upadl ze židle v epileptickém záchvatu, který během služby prodělal již několikrát. Tento záchvat byl ale netypický tím, že ho provázela zástava dechu. Pracovnice služby okamžitě zareagovala a ihned poskytla kardiální resuscitaci, kterou prováděla až do příjezdu rychlé

zdravotnické pomoci (RZP). Situace byla velmi vážná, protože byl ohrožen život klienta. Po příjezdu RZP pracovníci služby klienta předali do jejich péče. Druhý den po zjištění informací z nemocnice jsme zjistili, že klient je reálně ohrožen na životě, je v kómatu a leží na anesteziologicko-resuscitačním oddělení. Po třech týdnech se klientův zdravotní stav natolik zlepšil, že byl propuštěn „domů“. Ano, uvádím záměrně domů, protože tento klient je bez přístřeší a naše služba je pro něj prostředím, kde získává podporu, pomoc a bezpečí. Měli jsme velkou radost z toho, když se náš klient po třech týdnech objevil ve

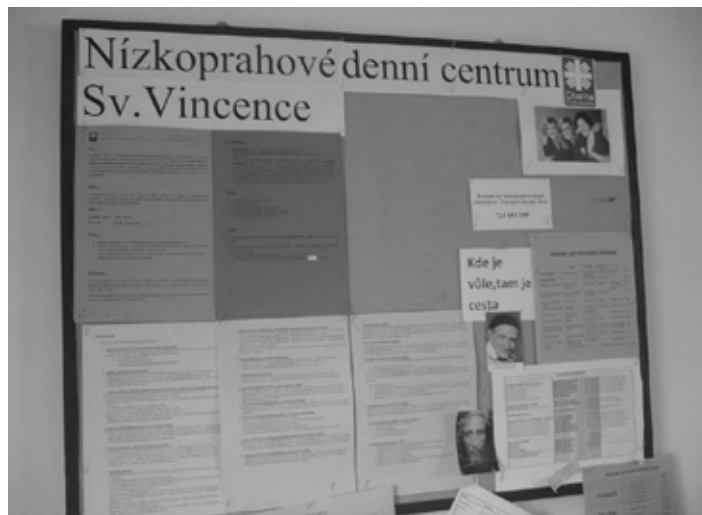
dveřích, „živ a zdrav“. Přišel poděkovat personálu NDC za záchranu života, protože mu bylo lékaři sděleno, že nebýt kvalitně provedené první pomoci, tak by pravděpodobně nebyl mezi živými. I toto přináší život v péči o naše spoluobčany, která se vymyká zavedeným standardům. Díky odborné zdatnosti, připravenosti a pohotovosti pracovníků Charity se podařilo zachránit lidský život.

Mgr. Veronika Bartončíková,
sociální pracovnice NDC sv. Vincence

Dobroty králů okusili i lidé bez střechy nad hlavou

Mimořádnou pozornost vůči lidem bez domova v Uherském Brodě projeví pořadatelé akce, která měla připomenout historickou návštěvu města tehdejšího moravského markraběte Karla (1335) a pozdějšího císaře a krále Karla IV. V rámci této akce se v Uherském Brodě, v areálu muzea J. A. Komenského, uskutečnila středověká hostina s dobovými pokrmy, ale i přednáškami, výstavou a promítáním filmu. „Pořadatelé nám pro lidi bez střechy nad hlavou věnovali část jídel z této hostiny. Naši klienti tak měli možnost ochutnat francouzskou cibulovou polévku a lotrinský masový koláč. Jídlo bylo vynikající a klientům nesmírně chutnalo. Jménem našich klientů i jménem personálu našeho zařízení chci pořadatelům akce za jejich vstřícnost a pozornost co nejsrdečněji poděkovat,“ vyjádřila vděčnost vedoucí Nízkoprahového denního centra sv. Vincence Bohumila Smutná.

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising

Draci ozdobili nebe nad Uherským Brodem

Letošní Drakiáda připadla na krásnou podzimní sobotu (15. 10.) plnou slunce a ideálního větru pro pouštění draků. Pro příchozí bylo připraveno několik rukodělných stanovišť, kde si děti vyráběly papírové dráčky na špejli či kolíčku, javorového panáčka nebo také zvířátko z ruličky. Většinu času jsme všichni strávili

venku na sluníčku, na louce před Hvězdárnou děti pouštěly své krásné draky, „dospěláci“ buď pomáhali, nebo si u teplého čaje povídali.

chub

Poděkování Kontu Bariéry – Nadaci Charty 77

K|o|n|t|o|B|a|r|i|é|r|y

Oblastní charita Uherský Brod velmi děkuje zástupcům Konta Bariéry – Nadaci Charty 77 za příspěvek pro Půjčovnu

zdravotních a kompenzačních pomůcek. Přidělené prostředky účelně využijeme na pořízení dalších velmi žádaných potřeb a pomůcek pro nemocné klienty uherskobrodské Oblastní charity.

ochub

Poděkování Zlínskému kraji za dotaci pro Terapeutickou dílnu sv. Justiny

Oblastní charita Uherský Brod děkuje Zlínskému kraji za přidělení finanční podpory z Operačního programu Zaměstnanost. Tyto prostředky na rok 2017 prostředky jsou

určeny na rok 2017 pro Terapeutickou dílnu sv. Justiny Uherský Brod. Vstřícnosti poskytovatele dotace si velmi vážíme.

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Charita Vyškov

Cenu Charity ČR obdrželo osm zaměstnanců a dobrovolníků

Šest žen a dva muži obdrželi Cenu Charity ČR za rok 2016. „Jde vesměs o dlouhodobé zaměstnance a dobrovolníky z místních Charit, pracovníky ‚z terénu‘, kteří jsou pro ostatní vzorem, zkrát-

ka lidé na svém místě,“ uvedl ředitel organizace Lukáš Curylo. Ceny byly udíleny v úvodu benefičního koncertu Arcidiecézní charity Praha, v pondělí 31. října v pražském Obecním domě.

Za Arcidiecézní charitu Olomouc cenu dostala paní Ladislava Hrdová, bývalá ředitelka a stálá dobrovolnice Charity Vyškov. V čele nově vzniklé vyškovské Charity stanula v roce 1996 a v této funkci setrvala do roku 2000. Své organizační schopnosti prokázala při zajišťování povodňové pomoci, koordinaci neustále se rozrůstající Tříkrálové sbírky i při práci s romskou mládeží. Dala základ také ojedinělému souboru terénních sociálních a zdravotních služeb nabízejících péči lidem s postižením v jejich přirozeném domácím prostředí. Funkci vykonávala po celou dobu dobrovolnický a v „dobrovolničení“ pokračuje dodnes. Děkujeme a blahopřejeme!

Cena Charity je poděkováním a veřejným uznáním za nelehkou a obětavou práci vynikajících pracovníků, dobrovolníků a podporovatelů Charity ČR. Jednotlivé kandidáty nominují diecézní Charity se souhlasem místního biskupa. Diplomy, květiny a dárky předával přítomným ředitel Charity ČR Lukáš Curylo, prezident organizace biskup Pavel Posád, zástupci Nadace České spořitelny Klára Gajdušková a společnosti T-Mobile Boris Kučera.

Ředitel Charity ČR současně vyzdvihl význam Ceny i nezištné, obětavé práce, spojené často s velkým osobním nasazením, za niž bylo letos osm kandidátů na Cenu navrženo. Cena Charity ČR se letos předávala podeváté.

Během následného benefičního koncertu zazněl cyklus symfonických básní Bedřicha Smetany Má vlast – Vyšehrad, Vltava, Šárka, Z českých luhů a hájů, Tábor a Blaník – v podání Symfonického orchestru hl. města Prahy FOK pod vedením dirigenta Zdeňka Mácala.

Výtěžek koncertu podpoří Českou nemocnici v Ugandě.

chčr

Charita Valašské Meziříčí

Setkání s Horizontem v Centru AMIKA

V úterý 11. října Centrum Amika přivítalo klienty a pracovníky Horizontu Kroměříž. Horizont Kroměříž je zařízení, které podobně jako Centrum Amika poskytuje služ-

by sociální rehabilitace pro lidi s duševním onemocněním. Společné setkání bylo velmi srdečné. Bylo připraveno drobné občerstvení, do jehož přípravy se zapojili všichni bez ohledu na to, zda se jednalo o hosty či hostitele. Všichni se mohli navzájem lépe poznat, popovídat si, získat nové známé a možná i nové přátele. Hosté však nepřijeli s prázdnou. Klientka Horizontu Kroměříž přečetla svou vlastní povídku a také úvahu k zamyšlení, kterou napsala právě pro tuto příležitost. Navíc se s ostatními podělila o vlastní zkušenosti ze života s duševním onemocněním. Doplnil ji také další host, bývalá klientka Rožnovské Iskerky, která přednesla své rozhovory – s Marií Svatošovou a Kateřinou Lachmanovou. Sdílela s ostatními také své zkušenosti ze života s duševním onemocněním. Tento program byl velmi inspirativní, povzbuzující, jak pro klienty, tak pro pracovníky. Obě aktérky byly oceněny nejen velkým potleskem, ale také vyjádřením upřímných slov uznání a díky za to, že se odvážily sdílet svůj osobní příběh s ostatními. Společné setkání se velmi vydařilo, Centrum Amika se těší na možnou další spolupráci v budoucnu.

**Kolektiv pracovníků Centra AMIKA
Charita Valašské Meziříčí**

ZAŽIJTE

Noc venku

24. 11. 2016

od 15 hod.

ve VALMEZU

PROGRAM

PROBĚHNE V M-KLUBU

**PŘENOCO VÁNÍ NA NÁDVOŘÍ ZÁMKU ŽEROTÍNŮ
(SPACÁKY A KARIMATKY S SEBOU)**

PROGRAM:

15:00	Aktivity pro děti zajistí Nízkoprahové centrum "Zastávka"
16:00	Přednáška Mariána Kuffy na téma bezdomovectví
18:30	Koncert kapely KRCH-OFF BAND
22:00	Večerka
6:00	Budíček, snídaně

Na zahřátí se během večera bude podávat čočková polévka a čaj.

Vstupné dobrovolné. Z výtěžku budou zakoupeny potraviny pro lidi bez domova.

www.nocvenku.cz

Charita Vsetín

Den seniorů 2016

Ve čtvrtek 13. 10. 2016 proběhl ve velkém sále Domu kultury ve Vsetíně již 13. ročník Dne seniorů. Akci i letos pořádala Charita Vsetín ve spolupráci s Masarykovou veřejnou knihovnou.

Na začátku přivítala všechny přítomné ředitelka Charity Vsetín paní Věra Dulavová a do posledního místa zaplněný sál pozdravila i místostarostka Vsetína paní Simona Hlaváčová. Hlavním hostem programu pak byla divadelní a filmová herečka, členka Národního divadla v Praze a držitelka dvou cen Thálie paní Taťjana Medvecká. O hudební doprovod se postarala Cimbálová muzika Jasénka, která hrála melodie z 20.–30. let 20. století.

Součástí odpoledne byla i prezentace vsetínských neziskových organizací poskytujících kulturní, vzdělávací, sociální a zdravotní služby pro seniory. Zastoupeny byly např. Sjedená organizace nevidomých a slabozrakých, Dámský klub Tilia, Diakonie ČCE, či Vzdělávací a komunitní centrum Integra. U studentů Střední zdravotnické školy si mohli všichni zájemci nechat změřit krevní tlak.

Paní Medvecká pohotově a vtipně reagovala na všechny kladené otázky. Působila energicky, otevřeně a vstřícně, čímž vytvořila v sále velmi pozitivní atmosféru. V závěru programu zatančila charleston a ochotně se vyfotila se všemi, kteří o to projevíli zájem.

Velký dík za podporu celé akce patří městu Vsetín a Ministerstvu kultury ČR. Poděkování náleží i všem organizátorům za jejich snahu připravit pro seniory příjemné odpoledne, na které budou dlouho vzpomínat.

chvs

Dny duševního zdraví 2016

Dny/týdny duševního zdraví jsou celorepublikovou akcí konající se každoročně v termínu od 10. 9. do 10. 10. k příležitosti Světového dne pro duševní zdraví. Smyslem celé této akce je prostřednictvím kulturního a odborného programu informovat veřejnost o problematice duševně nemocných. Jedním z míst, které se tradičně připojuje k této akci je i město Vsetín. Akci již 7. rokem pořádalo CAMINO – psychosociální rehabilitace pro lidi s duševním onemocněním, které působí jako jedna ze sociálních služeb Charity Vsetín.

Jsme velmi poctěni, že naše pozvání opětovně přijal klinický psycholog pan Mgr. Miloslav Šebela a svojí přednáškou nazvanou „Vnitřní úsměv jako klíč k léčivé komunikaci s vlastním tělem“ zahájil celou akci letošních Dnů duševního zdraví. Jak je patrné již z názvu, hlavním tématem přednášky byl úsměv jako specifická součást mentální hygieny a jeho léčivé účinky na naše tělesné i duševní zdraví.

S nejnovějšími informacemi přijela do Camina Mgr. Šárka Dořičáková, ambasadorka sociálního podnikání v ČR. V jejím příspěvku se mohli posluchači, mimo jiné dovědět, jak založit sociální podnik na konceptu trojího prospěchu, jeho následnou udržitelnost, principy a indikátory sociálního podniku či jakou zvolit právní formu podniku. Vše bylo průběžně doplňováno a ilustrováno na konkrétních příkladech z praxe. Na tuto přednášku navázalo „Multidisciplinární setkání odborníků z oblasti duševního zdraví“. Setkání moderoval již tradičně pan Mgr. Miroslav J. Kadlubiec, který se v současné

době profesně věnuje práci s klienty psychosociální rehabilitace CAMINO. Hlavním záměrem tohoto setkání bylo nalézat instrumenty a konkrétní podoby spolupráce, které mohou být nápomocny v práci s lidmi s duševní nemocí.

Milým a vzácným hostem vsetínských Dnů duševního zdraví byl pan profesor PhDr. Vladimír Smékal, CSc., se svojí přednáškou „Spiritualita a zdraví“. Velmi podnětná a obohacující přednáška probíhala ve zcela zaplněném sále Masarykovy knihovny ve Vsetíně. Na závěr pan Jiří Adamec osobně uvedl publikaci „Dějiny české filo-

sofie v kontextu sociálně psychologického myšlení“, která vznikla za spolupráce Mgr. Miroslava J. Kadlubiece a pracovníků Camina. Svou přítomností a možností nahlédnout do jeho práce nás poctil, také již opětovně, docent PhDr. Karel Balcar, CSc. Program Dnů duševního zdraví 2016 uzavřel celodenním seminářem „Rodinná (psycho)terapie“ určeným především odborné veřejnosti. Podstatná část semináře byla zaměřena na terapeutický rozhovor a „terapeutické uvažování“.

Velké poděkování patří všem spolupracovníkům, přednášejícím i posluchačům, kteří se společně podíleli na zdárném průběhu Dnů duševního zdraví 2016 ve Vsetíně. Jsme nad míru spokojeni, že se přednášek účastní uživatelé služby, jejich rodinní příslušníci, kolegové, odborníci i široká veřejnost. Akce tak výraznou měrou přispívá k pozitivnímu náhledu na psychické zdraví i nemoc.

chvs

Charita Zlín

Deset let Občanské poradny Charity Zlín

Občanská poradna Charity Zlín (2006–2016) si za svého patrona zvolila svatého Františka z Assisi (*1182 - †1226) jako vzor rádce a vyjednavatele míru. . .

Každoročně 4. října, památka Svatý František z Assisi je jedním z nejpopulárnějších světců. Říká se o něm, že postavil první jesličky, že kázal ptáčkům, že se vydal cestou radikální chudoby. Odvolává se na něj hned několik řeholních řádů. O jeho životě se zachovala spousta legend a barvotiskových životopisů. První Františkův životopisec Tomáš Celano o jeho lásce k Božímu stvoření říká: „Síla lásky z něho udělala bratra všech tvorů. Proto se nelze divit, že ho Kristova láska učinila ještě víc bratrem těch, do jejichž duše vtiskl Stvořitel svůj obraz.“

V posledních letech svého života byl téměř slepý a velmi vážně nemocný. Probouzel však i nadále ve svých bratrech a rovněž v ostatních lidech lásku k Bohu a ochotu k vzájemnému smíření.

Píseň bratra Slunce

modlitba sv. Františka z Assisi

*Nejvyšší, všemohoucí, dobrý Pane,
tobě patří chvála, sláva, čest a každé dobrořečení.*

*Náleží jen tobě, Nejvyšší,
a žádný člověk není hoden vyslovit tvé jméno.*

*Bud' pochválen, můj Pane,
spolu se vším svým stvořením,
především s panem bratrem Sluncem,
jenž je dnem a skrze něhož nám dáváš světlo.*

*A on je krásný a září velikým jasnem;
tvým, Nejvyšší, je obrazem.*

*Bud' pochválen, můj Pane, za sestru Lunu a za hvězdy,
na nebi jsi je stvořil jasné, vzácné a krásné.*

*Bud' pochválen, můj Pane, za bratra vítr,
za vzduch a oblaka, za jasnou oblohu a každé počasí,
jímž dáváš svým tvorům obživu.*

*Bud' pochválen, můj Pane, za sestru vodu,
která je moc užitečná, pokorná, vzácná a čistá.*

*Bud' pochválen, můj Pane, za bratra oheň,
kterým osvětluješ noc,*

a on je krásný, veselý, silný a mocný.

*Bud' pochválen, můj Pane, za naši sestru, matku Zemi,
která nás živí a stará se o nás*

a vydává rozličné plody s pestrými květy a bylinami.

*Bud' pochválen, můj Pane, za ty,
kdo odpouštějí pro tvou lásku a snášejí křehkost a trápení.*

*Blaze těm, kdo to snášejí pokojně,
neboť tebou, Nejvyšší, budou korunováni.*

*Bud' pochválen, můj Pane, za sestru smrt těla,
které žádný živý člověk nemůže uniknout.*

*Běda těm, kdo zemřou ve smrtelných hříších;
blaze těm, které naleznou ve shodě s tvou nejsvětější vůlí,
protože druhá smrt jim neublíží.*

*Chvalte mého Pána a dobrořečte mu,
děkujte mu a služte mu s velkou pokorou.*

Zdroj: www.catholica.cz, www.frantiskanstvi.cz/zivotopis.htm

Dá se s odstupem osmi staletí věrohodně popsat Františkův život? Co znamenalo jeho učení ve své době a proč je dodnes tolik přitažlivé? Viděl opravdu dál, než většina smrtelníků?

Občanskou poradnu Charity Zlín finančně podporují statutární město Zlín, Zlínský kraj z programu Zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje pro rok 2016 a z rozpočtu kraje z programu Zajištění priorit na území Zlínského kraje pro rok 2016

**Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka**

Mezinárodní den seniorů i kávy, ale i lékařů, u nás v předstihu a s příjemnou hudbou. . .

Nejen v den svátku seniorů si, prosím, připomeňme, s čím se musejí potýkat senioři, kdy schody do domu jsou v některých případech tou nejmenší překážkou. Věřte, že jednou budeme všichni staří.

Něco málo může naznačit reportáž České televize „V kůži seniora“ <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/domaci/1777010-v-kuzi-seniora-se-deti-citily-diky-specialnimu-obleku>

**Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka**

Ruka podaná v nesnázích všem, kteří podporu a pomoc potřebují

Anonymní odborné sociální a psychologické poradenství - ruka podaná v nesnázích všem, kteří podporu a pomoc potřebují.

Jako například paní Julie. Ta došla díky poradně, podle jejích slov v zaslaném dopisu, ke svému vysněnému cíli: „Pane Hanke, tímto bych Vám chtěla poděkovat za Vaši pomoc. Díky Vám jsem dostala práci. Pomáhal jste mi hledat inzeráty, doprovázel mě na pohovory. S Vaší pomocí jsem to nevzdala. Mockrát Vám děkuji. Julie“ Proto je zde naše výzva.

Pocitujete svoji životní situaci jako nepříznivou, kterou nemůžete zvládnout vlastními silami? Je pro vás překážkou dostavit se do ambulantní služby? Obrátte se i vy na Občanskou poradnu, která již deset let poskytuje kvalitní péči osobám v krizi - seniorům, rodinám s dětmi...

- reaguje na akutní i chronické tíživé či krizové situace v životě občanů
- směřuje občany při řešení dluhové pasti
- nabízí pomoc i při řešení obecných problémů,
- neřeší ovšem uživatelský problém za něj, ale poskytuje mu takovou oporu, která mu přispěje k nejrychlejšímu a nejefektivnějšímu vyřešení jeho životní situace vlastními silami
- respektuje soukromí
- dodržuje práva uživatelů
- zprostředkovává sociální a návazné služby
- přichází s pomocí také do domácností uživatelů

Občanskou poradnu Charity Zlín finančně podporují statutární město Zlín, Zlínský kraj z programu Zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje pro rok 2016 a z rozpočtu kraje z programu Zajištění priorit na území Zlínského kraje pro rok 2016.

*Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka*

Vozík pro Kristýnku: Kašpar, Melichar a Baltazar byli dobrými vyslanci

Když se sobotní lednové ráno sešli tři kamarádi s jedním dospělákem, aby s kasičkou jako Tři králové koledovali pro potřebné, netušili, co je na celodenní pouti zasněženou městkou částí Štípa čeká. Netušili to ještě ani ve chvíli, kdy zazvonili na zvonek v rodině Kristýnky. Dveře se otevřely, králové předali poselství, zanotovali koledu, podali cukříky. Ruku s finančním příspěvkem k tříkrálové zapečetěné kasičce natáhnul desetiletý Staník, kterého z vozíčku sledovala sestra Kristýnka. Králové se na sebe podívali, a i když nepromluvili, věděli, že zažili něco silného, hlubokého, dojemného. Ti, kteří pomoc potřebují, se nezdráhají pomoci druhým! To byl určitě moment, který si budou dlouho, možná navždy, pamatovat. Byl to ale i podnět k tomu, aby se dali do řeči s maminkou o nelehké situaci v rodině. A byli to právě králové s dospělým vedoucím skupinky, kteří s podporou ostatních farníků upozornili pracovníky zlínské Charity na rodinu, která má na životní dráze až příliš mnoho překážek. Díky všem, kteří v letošním roce přispěli tříkrálovým koledníkům do kasičky, byl zakoupen

VOZÍK PRO KRISTÝNKU

„Moc děkujeme všem, kteří zareagovali na naši prosbu o pomoc, že se naší situací zabývali. Jsme za to neskonale vděční,“ řekla maminka Kristýnky.

Kristýnka se narodila před osmnácti lety s postižením 'spastická kvadruplegická mozková obrna'. Je zcela ležící, na vozíku a odkázaná na pomoc maminky. Kristýnka od malička jezdila do lázní a cvičila Vojtovu metodu. Před dvěma lety absolvovala speciální cvičení v Klimkovicích, které jí prospělo. Další cvičení Komplex Therapy pak absolvovala už ve Zlíně.

Co maminku, která o Kristýnku pečuje za podpory nejen mlad-

šího bratra, ale i nejbližší rodiny, začalo před rokem trápit, byla skutečnost, že pro dceru je stávající vozík stále více a více těsný. Na to, že děti rychle rostou, pojišťovny díky jasným pravidlům individuálně nemohou reagovat a na nákup nového vozíku přispívají jednou za pět let. Maminka oslovila veřejnost s prosbou o podporu. Nemalé prostředky získala, ale zdaleka nestačily na pokrytí nákupu vozítka, které bude pro dceru pohodlné a především bezpečné. A v tomto čase na zvonek u jejich dveří zazvonili Kašpar, Melichar a Baltazar...

Tříkrálová koleda 2016 ve Vizovickém a Zlínském děkanátu na území Zlínska, kde ji zastřešuje Charita Zlín, vynesla částku 1 827 991 Kč, o dalších téměř 53 tisíce výnos navýšily DMS a poštovní poukázky. Na projekty zlínské Charity tak bylo poukázáno 1 086 751 koruna. „Vstřícnosti všech, kteří do kasiček přispívají, i těch, kteří s nimi putují, si velmi vážíme. Je krásné, když následně můžeme pomáhat druhým a dál rozdávat radost, a tím se navzájem obohacovat,“ řekla Růžena Sekulová ze zlínské Charity. Vozík dodala Medicco s.r.o.

Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka a koordinátorka Tříkrálové sbírky

Kristýnku trápí spastická kvadruparéza

Diagnóza spastické kvadruparézy je zpravidla vyslovena do šesti měsíců věku dítěte. Je tomu tak jednak proto, že postižení končetin je často patrné zvýšeným svalovým tonem, motorickou retardací (neschopností zvednout hlavu, v nejtěžších případech úplnou absencí úchopové funkce), a jednak z důvodu velmi často přidružené epilepsie, která je patrná hned v prvních měsících života.

Spastická kvadruparéza (kvadru = postižení všech čtyř končetin) je mezi oboustrannými spastickými formami DMO zastoupena 25 %, jedná se tedy o vůbec nejčastější formu DMO. Je důsledkem poškození obou mozkových hemisfér (vlivem kontuze či krvácení). Tato skutečnost s sebou nese vysoký předpoklad výskytu přidružených onemocnění.

Pacienti se spastickou kvadruparézou jsou prakticky neustále odkázáni na pomoc druhé osoby a pohybují se pomocí často elektrického vozíku, dovoluji-li jim to jejich mentální schopnosti.

Výskyt (lehké, středně těžké či nejtěžší) mentální retardace je u spastické kvadruparézy velmi častý. Lze dokonce říci, že nevyskytuje-li se mentální či intelektuální deficit, jedná se spíše o výjimku. Často nelze spolehlivě určit intelektuální dispozice jedince, neboť v případě spastické kvadruparézy je téměř vždy zasažena také řeč, již pacient buď vůbec není schopen, anebo je značně ztížena spasmem mluvidel. V nejtěžších případech spastické kvadruparézy je nutná asistence také při přijímání potravy (přes PEG sondu) i vylučování (neboť u ležících pacientů nezřídka správně nefunguje peristaltika střev).

zdroj: <http://www.detska-mozkova-obrna.cz/>

HOSPIC NA SVATÉM KOPEČKU

Podzimní vzpomínkové setkání opět v kapli v hospici

V sobotu 22. 10. před desátou hodinou se vstupní prostory Hospice na Svatém Kopečku pomalu zaplňují lidmi, kteří přijali pozvání na účast při mši svaté spojené se vzpomínkou na zemřelé v hospici. Přicházejí do kaple a usednou, aby zavzpomínali při bohoslužbě na své blízké, kteří z tohoto světa odešli právě zde.

Účastníků je více než sedmdesát. Ředitel hospice pan Jiří Borík úvodním slovem pozdraví všechny přítomné a seznámí je s průběhem pietního setkání. Poděkuje, že pozvání přijali, a v neposlední řadě také za důvěru, která byla projevem toho, že svěřili své blízké do péče tomuto zařízení.

Mši svatou celebruje P. Bernard Slaboch Opraem, s doprovodem klavíru a houslí. Slova jeho promluvy se nesou taktéž v děkovném smyslu vůči přítomným. Zdůrazňuje, jak těžká bývá často pro pozůstalé představa a obava z oživení bolestných vzpomínek, když znovu přijdou tam, kde jejich blízký ukončil pozemskou pout.

Vzápětí po mši svaté se prostorem nesou verše v doprovodu hudby. Více než rok zde nezazněly, neboť z důvodu rekonstrukce prostor hospice nebylo možno tato setkání pozůstalých realizovat. Mimořádně letos proběhla jedna vzpomínková akce již v červnu v Bazilice Navštívení panny Marie.

„Mohla bych scénáře recitace opakovat – za těch pár let jich už mám mnoho variant, vždyť na tato setkání přicházejí vždy jiní lidé. Ale před každým dalším mi to nedá a mám potřebu pásmo něčím novým oživit,“ říká Jitka Dobrovíťovská, spoluautorka veršů básnických sbírek. A básnické sbírky „Střepiny ostrůvků života“ a „Radost a žal“, které jsme s kolegyní dobrovolnicí Ludmilou Nováčkovou mohly díky podpoře města Olomouce vydat v roce 2012 už podruhé, jsou pro pozůstalé „stále“ něčím novým.

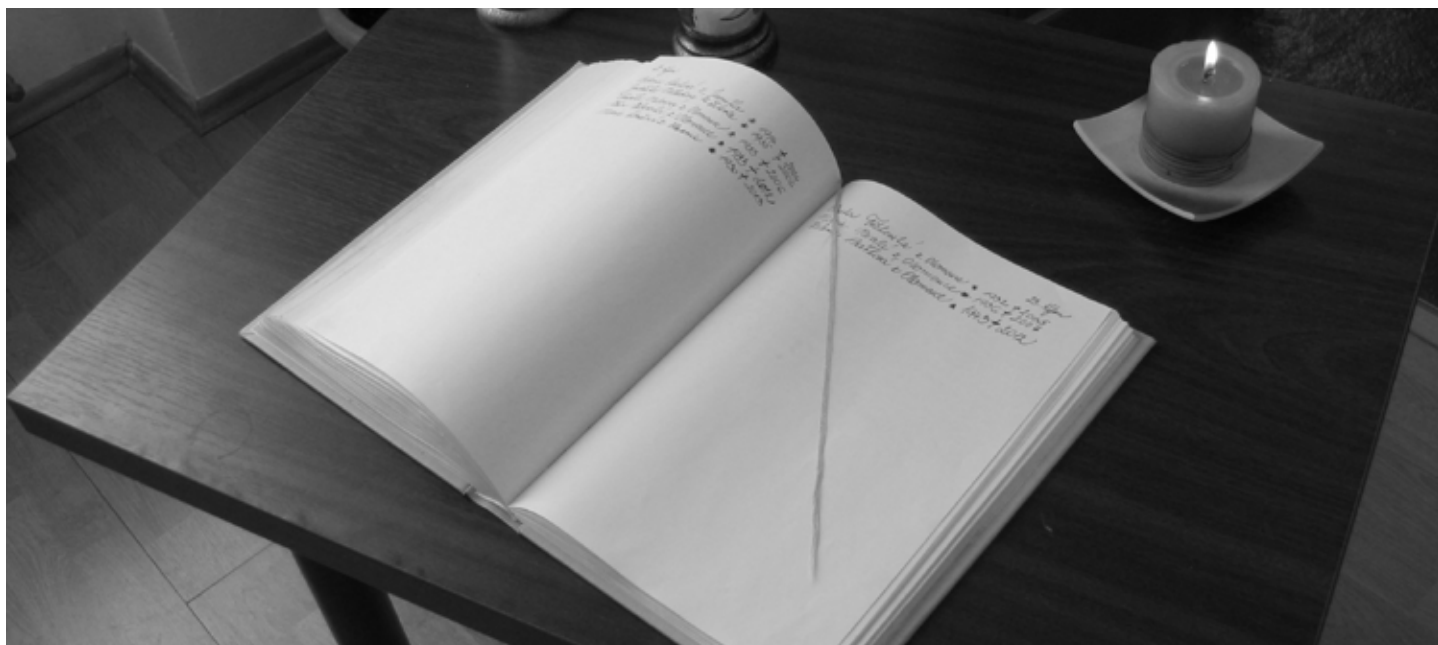

„Původně jsem neměl v úmyslu na konci setkání ještě vystoupit se závěrečným slovem, ale situace to vyžadovala. Protože lidé zůstávali sedět na svých místech v očekávání dalších veršů nebo slov v této zvláštní, radostí i žalem prostoupené atmosféře,“ říká Jiří Borík, ředitel hospice. „Slova díky některých zúčastněných jsou důkazem toho, že naše snaha konat tato vzpomínková setkání, má velký smysl,“ dodává ředitel.

*„Žaluji světu, mořím, oceánům,
žaluji na svůj žal.
žaluji Bohu do nebe,
proč k sobě naše drahé povolal.“*

*Žárlím na světlo, co jim na věčnosti svítí
a nám dole prázdné místo zůstává.
A někdy volám: „vrať se mi zpět“
Nikdo mi však žádnou odpověď nedává.“*

JD

CARITAS – VOŠ sociální Olomouc

Nejste sami - mobilní hospic zahájil svou činnost na CARITAS

V pátek 21. 10. 2016 zahájil oficiálně svou činnost první mobilní hospic v Olomouckém kraji Nejste sami. Za účasti eurokomisařky Věry Jourové představili v prostorách CARITAS – Vyšší odborné školy sociální Olomouc novou službu nabízející paliativní péči její zakladatelé a odborní garanti.

Pro olomoucký kraj jde o inovativní službu, která umožní pacientům dožít v domácím prostředí mezi svými blízkými. „Kromě poskytnutí odborné lékařské péče jde i o zajištění sociálních a duchovních potřeb pacientů a jejich rodinných příslušníků,“ upozornil na komplexnost služby Martin Bednář, ředitel CARITAS – VOŠs Olomouc, a vysvětlil motivaci pro zapojení školy, která vzdělává sociální pracovníky.

Významu domácího prostředí pro pacienty v terminálních stádiích onemocnění zdůraznili téměř všichni mluvčí. „Ve většině

případů není rodina schopna zajistit adekvátní zdravotní péči, což je logické. Proto rodiny navštěvují naše týmy odborných lékařů a sester, aby jim s tímto úkolem pomohli,“ vysvětlila způsob fungování mobilního hospice jeho ředitelka Kateřina Tichá.

Rodinám umírajících přináší mobilní hospic možnost postarat se o své příbuzné a doprovodit je na jejich cestě bez omezení, které často přináší pobyt ve zdravotnických zařízeních. Jak moc je toto pro rodinné příslušníky pacientů důležité zdůraznila Věra Jourová, když se podělila o svůj osobní příběh. „Situace kolem smrti mé maminky byla klíčovou motivací, proč jsem se rozhodla podpořit tento projekt,“ uvedla eurokomisařka.

Eva Bělocká

HUMANITÁRNÍ NETWORKSHOP

DeNADIE (No One)

Dokumentární film

Mexiko / 82min

Režie: Tin Dirdamal

Po filmu proběhne debata
s Ilianou Martinez z Mexika,
která je spoluautorkou scénáře.

Film v originálním znění
s anglickými titulky.

úterý 15. listopadu
v 19:00

Filmový sál Konvikt (3. patro)

Umělecké centrum UP, Univerzitní 3, Olomouc

Dokumentární film oceněný na mnoha festivalech v zahraničí přináší příběh Marie, středoamerické migrantky, která je při hledání lepšího života nucena opustit svou rodinu. Na své cestě do Spojených států musí projít přes Mexiko, které se stává její noční můrou. Tento dokument je o odvaze a křivdách středoamerických přistěhovalců, kteří překračují Mexické hranice ve snaze dostat se do USA. Jsou mučeni, znásilňováni, okrádáni a zabíjeni hned několika skupinami – mexickou policií, gangy, zaměstnanci železnice a dalšími. Než se tvůrci s Marií rozloučili, slíbili jí, že najdou v Hondurasu její rodinu a předají jim zprávu.

Erasmus+

žiju caritas

HUMANITÁRNÍ WORKSHOP

ŽIVÁ KNIHOVNA

úterý 8. listopadu, 10:00 – 11:30,
aula CARITAS

– VOŠs Olomouc, Křížkovského 6

Zeptejte se Orvilla, jak vypadá vzdělávání
v Afghánistánu.

Shamkhal a Eminov vám odpoví na otázky ohledně života v Ázerbájdžánu a vlivu
konfliktu v Náhorním Karabachu.

Paul vám vysvětlí, jaké výzvy přináší urbanizace v Indii.

Jak se z občanské války vzpamatovávají obyvatelé Srí Lanky vám přiblíží Annet.

Iliana vám popíše podmínky v uprchlických táborech v Mexiku.

Jak fungují sociální služby v Moldavsku se dozvíte od Aliony a Cristiny.

Gerardo se podělí o zkušenosti s komunitním rozvojem v Mexiku.

Využijte příležitost zeptat se
nejen na tyto otázky hostů
z pěti zemí se zkušenostmi
z celého světa.

VSTUP ZDARMA!

Erasmus+

žiju caritas

HUMANITÁRNÍ POMOC

Děti na Ukrajině potěší vánoční balíčky. Přiveze jim je Charita

Jedenáctiletý Andrij se staral o svou maminku, která po úraze nohy zůstala dlouhé měsíce ležet doma. Staral se také o malé hospodářství a zahradu. Jeho otec odešel pracovat do zahraničí a od té doby o něm rodina nemá zprávy, ocitla se bez prostředků. Několikrát se stalo, že chlapec ve škole kolaboval z hladu, než byl zařazen do projektu na pomoc chudým dětem, kde dostával denně teplé jídlo. Přesto všechno se chlapec o Vánocích splnil sen. Rozbalil balíček a v něm byly kromě dalších potřebných věcí nové zimní boty, které si přál ze všeho nejvíc...

Vánoční balíčky posílají na Ukrajinu každý rok dětem v nouzi čeští dárci. Letos by je mělo dostat 304 dětí. Vybrat si konkrétní dítě a přechíst si seznam věcí, které potřebuje, mohou dárci na stránkách www.acho.charita.cz. Balíčky je pak třeba doručit na nejbližší Charitu nebo na Arcidiecézní charitu Olomouc do 4. prosince.

Projekt „Vánoční balíček“ zajišťuje a koordinuje Arcidiecézní charita Olomouc (ACHO) ve spolupráci s ostatními Charitami olomoucké arcidiecéze. ACHO pomáhá na Ukrajině už dlouhá léta. „Balíčky doručujeme chlapcům z dětského domova v Bortnikách, dále dětem zařazeným do fondu Děti v nouzi v Lopatynu a dětem ze sociálně slabých rodin, o které se starají Charity Ternopil a Kolomyja. Letos se k projektu Vánoční balíček připojuje i Charita Chmelnyckyj,“ uvádí koordinátor projektů na Ukrajině Vasyl Vasylyv. Podle něj se do akce každý rok zapojují zhruba tři stovky dárců z celého Česka. Ti si najdou

konkrétnější údaje o dětech a pravidlech potřebných k zakoupení dárku na webových stránkách ACHO.

Vánoční balíček pro jedno dítě by měl obsahovat věci za 900–1200 korun, aby děti dostaly pokud možno dárky ve srovnatelné hodnotě. „Dárci by měli dětem pořídit pouze nové věci. Dále balíček nesmí obsahovat potraviny a žádné cukrovinky. To je totiž v rozporu s ukrajinskými celními předpisy a tento obsah by mohl velmi zkomplikovat proces proclení. Pokud by přece jen někdo z dárců chtěl dítěti udělat radost sladkostmi, může poslat peníze na účet Arcidiecézní charity Olomouc – 4030207/0100 a my sladkosti nakoupíme přímo na Ukrajině,“ přibližuje pravidla Vasylyv. Jednotlivé balíčky by měli dárci dodat na nejbližší Charitu nebo na Arcidiecézní charitu Olomouc do 4. prosince. V případě potřeby se mohou obrátit přímo na ACHO. „Během prosince dárky převezeme na Ukrajinu a začátkem ledna je pak rozdáme ukrajinským dětem osobně,“ dodává Vasyl Vasylyv.

V současnosti je na Ukrajině velmi špatná ekonomická situace. Ceny rostou a mnozí lidé jsou zcela bez práce. Podle posledních zjištění Charity stálo například balení plenek 400–450 korun, přičemž průměrný ukrajinský plat čítá 1200–3000 korun. Ekonomická situace a konflikt na východě země vedou navíc k rozpadu rodin a dalším sekundárním problémům.

Karolína Opatřilová

VÁNOČNÍ BALÍČKY PRO UKRAJINSKÉ DĚTI

Fotografie z předání balíčků sledujte od února na www.acho.charita.cz

Kontakty:

Karolína Opatřilová

e-mail: karolina.opatrilova@acho.charita.cz

GSM: 775 140 508

Vasyl Vasylyv

e-mail: vasyl.vasylyv@acho.charita.cz

GSM: 739 526 244

- které dítě a čím je obdarovat se dozvíte na www.acho.charita.cz
- balíček pro 1 dítě v hodnotě 900 – 1 200 Kč
- pouze nové věci
- nesmí obsahovat potraviny, cukrovinky
- balíčky dodejte na nejbližší Charitu do 4. 12. 2016

Situace po úderu hurikánu Matthew na Haiti je stále kritická

Hurikán Matthew dorazil do Baie de Henne, kde už víc jak deset let pomáhá Arcidiecézní charita Olomouc. Silný víchr doprovázejí vysoké vlny, pády stromů a záplavy. Obyvatelé této oblasti museli být evakuováni. Nebezpečno začíná být právě na severozápadě Haiti, kam 11. října odletěli dva charitní pracovníci.

Klára Löffelmannová, koordinátorka projektů na Haiti je v kontaktu s partnery, kteří působí přímo na místě. „Od našeho pomocníka Stanleyho z Baie de Henne máme zprávy, že je na tom tato oblast špatně. Silný víchr doprovázejí pády stromů a záplavy,“ popisuje Löffelmannová.

Podle Haiti Libre je v tuto chvíli nebezpečno právě na severozápadě Haiti, dále pak na severu. Obyvatelé Baie de Henne museli být evakuováni. Do tamní školy dochází asi 300 dětí, 200 z nich podporují prostřednictvím Charity čeští dárci.

Další zprávy Charita obdržela z Gonaïves, do tamní školy dochází 600 dětí, Charita pomáhá zhruba stovce. „V Gonaïves nyní velmi vydatně prší. Hůř je na tom však Baie de Henne, velmi špatná situace panuje ještě na jihu země, ten je zcela odříznutý. Hurikán tam bořil domy a lámal stromy,“ sděluje misionářská sestra Renee Quadros, která vede zdravotní centrum i školu v Gonaïves.

Již 11. října míří na Haiti dva pracovníci Arcidiecézní charity Olomouc. Mají působit zejména na severozápadě. „Hurikán může velmi zkomplikovat práci, kterou máme v této oblasti dlouhodobě naplánovanou. Dosud nemáme detailnější zprávy od našeho partnera - kněze

z Baie de Henne, musíme tak počítat i s tím, že cesta do této oblasti bude neprůjezdná. Zjišťujeme a budeme zjišťovat, jak se situace vyvíjí, a s čím bychom mohli na místě pomoci,“ pokračuje Klára Löffelmannová. Ta měla podle původního plánu v Baie de Henne a Gonaïves zkontrolovat probíhající projekty, navštívit děti, které jsou zapojeny do Adopce na dálku, a zajistit jejich zdravotní prohlídky a případná ošetření.

Kromě hurikánu se země aktuálně potýká ještě s demonstracemi a řáděním gangů. Nepokoje jsou spjaty s neustále odkládanými prezidentskými volbami. Ty se měly již podruhé uskutečnit 9. října, tedy pár dní před příjezdem Charity. „Kvůli hurikánu a chaosu, který v zemi vládne, však volby budou s největší pravděpodobností opět zrušeny,“ upozorňuje misionářská sestra Renee Quadros.

Pomoci Haiti můžete prostřednictvím finanční částky na účet **43-9935450227/0100** u Komerční banky. Děkujeme.

Pozn. V těchto dnech probíhá v celé Arcidiecézi olomoucké sbírka Na zdraví Haiti. Hosté vybraných podniků v Olomouci, Zábřehu, Přerově, Svitavách a Hranicích si mohou objednat sklenku kohoutkové vody a zaplatit za ni 1-∞ korun. Výtěžek uhradí zdravotní prohlídky zejména dětí a starších lidí v Baie de Henne, dále pak léky pro děti z Gonaïves. Akce trvá od 1. do 30. října.

*Karolína Opatřilová,
ACHO*

Haiti přiblížila výstava ve výkladní skříní Ztracené

Výkladní skříně Ztracené ulice zaplnily fotografie přibližující všední život Haitianů. Kolemjdoucí se tak mohli s Arcidiecézní charitou Olomouc v centru města Ztratit v Karibiku a dozvědět se něco o divoké rozporuplné zemi. Výstavu uvedla 4. října vernisáž v obchůdku Flop. Ometání pavučin, leštění výloh, zatloukání hřebíků a balancování ve výšce s velkoformátovou fotografií před očima. To vše předcházelo výstavě Jiřího Pasze nazvané Všechny barvy naděje aneb jak Haiti (ne)přichází o školáky. Barevné snímky totiž Arcidiecézní charita Olomouc představila veřejnosti netradičně ve výlohách realitek, obchodů a prázdných komerčních prostor v centru Olomouce.

Fotografie chlapce s hračkou vyrobenou z odpadků se tak vznášejí nad do detailu propracovanými autíčky a nejrůznějšími vozidly v obchodu Modelář. Z reality DACHI hledí na kolemjdoucí Haitianka s velmi žádanou věcíčkou - mobilem. V obchodě s originální módou, šperky - Flop jsou v kontrastu fotografie dětství a stárí se strastmi, které způsobuje neexistující zdravotní systém. Další snímky přibližující všední život Haitianů a místa, kde Arcidiecézní charita Olomouc pomáhá, si prohlédli účastníci vernisáže. Navíc si popovídali s humanitárními pracovníky Martinem Zamazalem a Klárou Löffelmannovou, kteří

se zrovna chystali odjet na Haiti. Přítomné potěšil i miniraut s haituskými specialitami. Výstava byla součástí charitativní kampaně Na zdraví Haiti.

*Karolína Opatřilová,
ACHO*

Z deníku humanitárních pracovníků na Haiti

Jak je v zemi zdevastované hurikánem 4. stupně. To zažívají v těchto dnech na vlastní kůži Klára Löffelmannová a Martin Zamazal z Arcidiecézní charity Olomouc (ACHO). Více se dočtete v jejich zápiscích z cesty

Na Haiti

Středa 12. října

Port-au-Prince - Na Haiti jsme přiletěli v 15:00 hodin místního času, na letišti na nás čekaly sestřičky z Gonaïves (pozn. indické

sestry z řádu sv. Josefa, partnerky ACHO) se sestřičkou z Port-au-Prince, která nám předala auto i s řidičem. Ubytovali jsme se u sestřiček Krista Krále v části zvané Cazeau.

Večer jsme se spojili s Caritas Austria. Jejich zástupce – Robert Moosbrugger přiletěl před několika dny a je přímo na jihu v Camp Perrine. Situaci popisuje jako katastrofální. Jih je zasažený nejvíce. Lidé tam potřebují akutně humanitární pomoc, hlavně zajistit jídlo a pitnou vodu a především obnovit zničené domy.

Náš plán je nejdříve pořídit místní SIM karty s mobilním internetem, abychom měli přístup k aktuálním informacím, a zítra se vydat na jih, kde i přespíme. Během pátku se tam setkáme s dalšími humanitárními pracovníky a zmonitorujeme situaci. Cesta ale nemusí vyjít. Největším problémem může být infrastruktura a bezpečnost.

Čtvrtek 13. října

Port-au-Prince - Zdravíme z auta v Port-au-Prince, cesta na jih odpadla (kvůli změně místa schůzky s Caritas Austria i bezpečnosti), prší, všude dopravní zácpy, jedeme z Delmas do Cazeau u letiště už skoro tři hodiny, vodu máme v autě, málem jsme museli na střechu auta, nebo se brodit vodou.

O 2 hodiny později

Jsme v cíli, po pěti hodinách v koloně a čekání, než voda opadne. V Port-au-Prince nás zastihla průtrž mračen, v ulicích vládl chaos. Mezi proudy vody, která dosahovala výšky až jednoho metru, se prodírali lidé, motorky a automobily. Celou situaci se marně pokoušela zkoordinovat i tamní policie.

A co se stalo dnes? Setkali jsme se s organizacemi, které na Haiti v terénu pomáhají. CRS působí na jihu v Les Cayes a v Jeremie, svoji kancelář v Gonaïves již uzavřela. CRS se účastní koordinačních setkání, při kterých si mezinárodní organizace vyměňují informace, zkušenosti a hledají průsečíky možné spolupráce. Vzhledem k neurčité výši částky na pomoc po hurikánu Matthew jsme na dotaz CRS ohledně spolupráce a výši našich prostředků nemohli nic slíbit a pokračovat v jednání. Spolupráce se rýsuje s Caritas Haiti. Její ředitel Jean Herve Francoise poděkoval české Charitě za pomoc Haiti po zemětřesení a informoval nás o jejich činnosti. Caritas Haiti se zapojila do distribuce potravinových a hygienických balíčků v zasažených oblastech na jihu. Zároveň připravuje ve spolupráci s Caritas Internationalis program další pomoci a podpory. Počítá s přístřeším a obnovou živobytí. V případě přístřeší chce Caritas Haiti stavět spíš trvalá obydlí než poskytovat stany nebo plachty.

My jsme Caritas Haiti informovali o našem působení na severozápadě země, kde realizujeme rozvojové vzdělávací programy a o našem záměru zapojit se aktuálně do pomoci lidem, kteří přišli o přístřeší, a to s největší pravděpodobností v místech našeho dlouhodobého působení. Ve hře je ale stále ještě pomoc přímo na jihu, kde hurikán napáchal největší škody.

Pátek 14. října

Sibert - Dopoledne vyrážíme do farnosti v Sibert, kde se setkáme s oblátem Pascalem Fanorem. Zdejší farnosti pomáhala Arcidiecézní charita Olomouc po zemětřesení v roce 2010. Díky českým sponzorům zde dříve fungoval program Adopce na dálku a po zemětřesení zde vznikla školka pro děti. Ta funguje dosud, má pět tříd a navštěvuje ji 70 dětí. V areálu se nachází i škola základní, která má sedm tříd.

Port-au-Prince - Stále nemáme zprávy ze školy v Roche a Bateau na jihu země. Pokračujeme tedy do provinčního domu oblátů v Port au Prince, kde se setkáme s P. Coriveau a P. Dominiquem. Doufáme, že zde se dozvíme informace o oblátech působících v Roche a Bateau a o aktuální situaci. A opravdu. Jsme opět ve spojení s oblátem P. Denisem Sergem, ten spravuje školu v Roche a Bateau, kam nyní dochází díky programu Adopce na dálku 23 dětí. Otec Serge i jeho fara jsou v pořádku, hurikán však velmi poničil tamní školu. Po dohodě s obláty se chystáme vyrazit na jih, abychom zjistili rozsah poškození a mohli navrhnout další postup poskytování pomoci v jedné z oblastí nejvíce zasažených hurikánem Matthew.

Port-au-Prince - Následuje setkání s Caritas Schwitterland a Caritas Austria. Každý zástupce zde přiblíží svou strategii pomoci

po hurikánu Matthew. My uvádíme za ACHO využít projekt Daruj střechu nad hlavou na jihu Haiti i na zasaženém severozápadě, neboť se stavbou nových přístřešků máme zkušenosti a zasažení Haitané o obnovu přístřeší nejvíce žádají. Charity nyní poskytují pomoc a zabezpečují základní potřeby pro zasažené obyvatele.

Sobota 15. října

Port-au-Prince - Dnes jsme vyrazili na jih do hurikánem zasaženého Roche a Bateau. Krátce po výjezdu z hlavního města se nám ale porouchala převodovka. Sobotu jsme tak strávili snahou dostat se zpět na naši základnu v Cazeau. Plán návštěvy jihu přesunut na pondělí 17. 10.

Pondělí 17. října

Port-au-Prince - V pondělí dopoledne se setkáváme se studenty středních škol v Port-au-Prince, kteří jsou podporováni českými dárce. Studentům předáváme dárky od adoptivních rodičů a ti jim po nás posílají své osobní dopisy.

Celé odpoledne nám zabírá cesta do Roche a Bateau, s landroverem naplněným pitnou vodou a pytlí s rýží a fazolemi, které jsme nakoupili na tržišti u silnice poblíž Leogane.

Směr zdevastovaný jih

Na cestě do Roche a Bateau - Zprávy našeho rakouského kolegy se potvrzují. Silnice na jih je opravdu v pořádku, ve většině případů lepší než v ČR, co ovšem přesun zdržuje, je hustota provozu a haitský styl jízdy. Dále nás zdrží přehřáté brzdy a problémy se startérem. Již v půli cesty pozorujeme následky hurikánu Matthew. Jak se blížíme k Les Cayes, vzdáleného od hlavního města asi 200 km, vidíme polámané palmy, vyvrácené

sloupy elektrického vedení a především poničená obydlí. Městem Les Cayes projíždíme za soumraku, do 45 km vzdáleného Roche a Bateau to má být asi přes půl hodiny. Omyl. Cestu lemují popadané palmy a na jednom místě čekáme půl hodiny na to, až dominikánští silničáři odstraní sesunuté kamení a uvolní cestu. Do Coteaux, vesnice za Roche a Bateau, přijíždíme až po osmé hodině večerní. Navštívíme zde sedmičlennou rodinu, které hurikán zničil dům, a složíme u ní zásoby pitné vody. Dům je polorozbořený, bez střechy. Domácí zvířectvo – kachny, koza, kuřata a osel – vše zahynulo. Na základě monitoringu zjišťujeme od otce rodiny, který pracuje v dalekém Port-au-Prince, kolik stojí materiál nutný k opravě domu. Přislíbujeme případnou pomoc s rekonstrukcí. Po deváté hodině přijíždíme na faru do Roche a Bateau, kde nás přijme místní kněz - oblat Serge Denis. Zde přenocujeme.

(MaK)

Pokračování příště

Baie de Henne postihly záplavy. Odřízly cestu charitnímu týmu

Odříznuté cesty, 5 mrtvých, 800 evakuovaných. Takto zkřížily 24. října plány týmu Arcidiecézní charity Olomouc záplavy v haitském Baie de Henne. Klára Löffelmannová a Martin Zamazal mají ve vesnici provést prohlídky, a ošetření dětí a starších nemohoucích, na které během října přispívají lidé v Olomouckém kraji a na Svitavsku při kampani Na zdraví Haiti. Cesta do Baie de Henne však byla nepřístupná. Charitativní kampaň Na zdraví Haiti doprovázejí letos nečekané události. 4. října na Haiti udeřil hurikán 4. stupně Matthew. Spousta lidí se tak ocitla bez obydlí, úrody, vody a jídla.

Klára Löffelmannová a Martin Zamazal z Arcidiecézní charity Olomouc mají za sebou pozorovací cestu na hurikánem zdevastovaný jih, plánování obnovy obydlí pro rodiny zasažené hurikánem i návštěvu dětí z projektu Adoptce na dálku. V pondělí 24. října jim plány zhatila další katastrofa. Vesnici Baie de Henne, kam se měli vydat, totiž odstříhly od okolního světa záplavy. „Záplavy Baie de Henne postihly v důsledku silných každodenních dešťů. Na místě zemřelo 5 lidí a jeden se pohřešuje. 800 lidí bylo evakuováno. Škola Sainte Maria Goretti, kde realizujeme projekt Adoptce na dálku, je již podruhé od hurikánu Matthew uzavřena a slouží jako útočiště pro oběti záplav. Cesta do vesnice byla nepřístupná. Museli jsme počkat, než opadne voda a zda se počasí umoudří,“ přibližuje situaci Klára Löffelmannová. Na místo se se svým kolegou nakonec dostali, i když po dlouhých 12,5 hodinách.

Charitní tým má v Baie de Henne mimo jiné uspořádat zdravotnické prohlídky a ošetření. Loni se tak podařilo během 4 dní prohlédnout zhruba 400 dětí a starších nemohoucích Haitianů. „Tyto prohlídky mohou zachránit lidské životy. A na tom se podílejí i lidé, kteří si připlácí sklenkou kohoutkové vody a zaplatí za ni od 1 koruny výš do našich kasiček umístěných ve vybraných podnicích v Olomouci, Zábřehu, Přerově, Svitavách i Hranicích,“ dodává Löffelmannová. Akce Na zdraví Haiti potrvá do konce října. Charitní pracovníci během své mise také zjišťují, jaké škody napáchal hurikán na severozápadě země. Poté naplánují pomoc s obnovou zničených obydlí. S novou střechou a zajištěním stavebního materiálu pomohou také obyvatelům haitského jihu. Tam řádil hurikán nejvíce. Tým ACHO se o tom přesvědčil na vlastní oči a začal s místními organizovat systém obnovy obydlí. „Chceme pomáhat zasaženým rodinám tak, že k opravě obydlí poskytneme potřebný materiál, práci si rodina zajistí vlastními silami. Indikativní rozpočty bude předkládat žadatel, Charita je ověří na základě zkušeností z projektu „Daruj střechu nad hlavou“ a na základě aktuálních cen na trhu příslušných komodit (cement, písek, štěrk, cihly, dřevo, plechové pláty aj.). Poté rozhodne o poskytnutí příspěvku na rekonstrukci,“ sděluje Martin Zamazal.

**Karolína Opatřilová,
ACHO**

